

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2006/C 74/01	Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 12. ledna 2006 ve spojených věcech C-354/03, C-355/03 a C-484/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice): Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd proti Commissioners of Customs & Excise (Šestá směrnice o DPH — Článek 2 bod 1, čl. 4 odst. 1 a odst. 2 a čl. 5 odst. 1 — Odpočet DPH odvedený na vstupu — Hospodářská činnost — Osoba povinná k dani, která jedná jako taková — Dodání zboží — Plnění uskutečněné v řetězci dodávek, jehož součástí je chybějící subjekt, nebo subjekt, který neoprávněně používá daňové identifikační číslo — „Kolotočový“ podvod)	1
2006/C 74/02	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. ledna 2006 ve věci C-547/03 P: Asian Institute of Technology (AIT) proti Komisi Evropských společenství (Kasační opravný prostředek — Program Asia-Invest — Výzva k předkládání návrhů — Smlouva — Článek 111 jednacího řádu Soudu — Zjevná nepřipustnost — Nedostatek právního zájmu na podání žaloby — Článek 64 jednacího řádu Soudu — Organizační procesní opatření — Žádost o předložení dokumentů — Výzva účastníkům řízení, aby se písemně vyjádřili k některým stránkám sporu)	1
2006/C 74/03	Věc C-434/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 2. prosince 2005 ve věci Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) proti Staatssecretaris van Financiën	2
2006/C 74/04	Věc C-435/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hoge Raad der Nederlanden ze dne 2. prosince 2005 ve věci Investrand B.V. proti Staatssecretaris van Financiën	2
2006/C 74/05	Věc C-450/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landessozialgericht Berlin-Brandenburg ze dne 11. listopadu 2005 ve věci Peter Wachter proti Deutsche Rentenversicherung Bund	3

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 74/06	Věc C-464/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt ze dne 21. prosince 2005 ve věci 1. Geurts, M.C.J.A., 2. Vogten, D.H.M. proti Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën	3
2006/C 74/07	Věc C-466/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Lecce ze dne 6. prosince 2005 v trestním řízení proti Gianlucovi Damontovi	3
2006/C 74/08	Věc C-467/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Milano ze dne 6. října 2005 v trestním řízení proti Giovannimu Dell'Ortovi	4
2006/C 74/09	Věc C-1/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Hamburg ze dne 15. prosince 2005 ve věci Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas	4
2006/C 74/10	Věc C-5/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 2. ledna 2006 ve věci Jülich AG proti Hauptzollamt Aachen	4
2006/C 74/11	Věc C-15/06 P: Kasační opravný prostředek podaný 11. ledna 2006 Regione Siciliana proti rozsudku vydanému dne 18. října 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním rozšířeným senátem) ve věci T-60/03, Regione Siciliana v. Komise Evropských společenství	5
2006/C 74/12	Věc C-17/06: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Nancy ze dne 9. ledna 2006 ve věci Céline SARL proti Céline SA	5
2006/C 74/13	Věc C-23/06, Věc C-24/06, Věc C-25/06, Věc C-26/06, Věc C-27/06, Věc C-28/06, Věc C-29/06, Věc C-30/06, Věc C-31/06, Věc C-32/06, Věc C-33/06, Věc C-34/06, Věc C-35/06, Věc C-36/06: Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané rozsudky tribunal de grande instance de Nanterre ze dne 5. ledna 2006 ve věcech: — Société Saint Louis Sucre SNC proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Société des Sucreries du Marquenterre SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Lesaffre Frères SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries, Distilleries des Hauts de France proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré Fils SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries de Toury et usines annexes SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Tereos proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F. proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Cristal Union proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrierie Bourdon proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucrierie de Bourgogne SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — SAS Vermendoise Industries proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects — Sucreries et Raffineries d'Erstein SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects	6
2006/C 74/14	Věc C-38/06: Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice	7
2006/C 74/15	Věc C-42/06: Žaloba podaná dne 27. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	8

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 74/16	Věc C-46/06: Žaloba podaná dne 30/01/2006 Komisí Evropských společenství proti České republice	9
2006/C 74/17	Věc C-52/06: Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	9
2006/C 74/18	Věc C-53/06: Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království	10
2006/C 74/19	Věc C-54/06: Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království	10
2006/C 74/20	Věc C-57/06 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2006 Elisabettou Righini proti rozsudku vydanému dne 15. listopadu 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-145/04, Elisabetta Righini v. Komise Evropských společenství	11
2006/C 74/21	Věc C-68/06: Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	11
2006/C 74/22	Věc C-69/06: Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Slovenské republice	12
2006/C 74/23	Věc C-71/06: Žaloba podaná dne 7. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice	12
2006/C 74/24	Věc C-72/06: Žaloba podaná dne 7. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	12
2006/C 74/25	Věc C-77/06: Žaloba podaná dne 9. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství	13
2006/C 74/26	Věc C-78/06: Žaloba podaná dne 9. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství	13
2006/C 74/27	Věc C-85/06: Žaloba podaná dne 10. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	13
2006/C 74/28	Věc C-86/06: Žaloba podaná dne 13. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	14
	SOUD PRVNÍHO STUPNĚ	
2006/C 74/29	Věc T-92/02: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. ledna 2006 – Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise („Státní podpora — Režim daňového osvobození rezerv vytvářených jadernými elektrárnami se sídlem v Německu za účelem likvidace jejich radioaktivního odpadu a konečného uzavření jejich zařízení — Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory ve fázi předběžného přezkoumání — Žaloba na neplatnost“)	15
2006/C 74/30	Věc T-107/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 18. ledna 2006 – Regione Marche v. Komise („Středozevní integrovaný program (PIM) pro Regione Marce (Itálie) — Ukončení finanční pomoci — Výdaje, které nelze uplatnit — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního základu — Legitimní očekávání — Nedostatek odůvodnění“)	15

2006/C 74/31	Věc T-147/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. ledna 2006 – Devinlec v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek ‚quantum‘ — Námitky majitele národní obrazové ochranné známky Quantième — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 15 odst. 2 a čl. 43 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94“)	16
2006/C 74/32	Věc T-276/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. ledna 2006 – Le Canne v. Komise („Rozsudek zrušující rozhodnutí Komise snižující výši finanční podpory Společenství — Způsoby výkonu — Žaloba pro nečinnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Žaloba na náhradu škody“)	16
2006/C 74/33	Věc T-317/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. ledna 2006 – Volkswagen v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Variant — Starší národní slovní ochranná známka DERBIVARIANT — Zamítnutí zápisu odvolacím senátem — Nebezpečí záměny — Článek 74 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)	17
2006/C 74/34	Věc T-364/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. ledna 2006 – Medici Grimm v. Rada („Dumping — Dovozy kožených kabelek pocházejících z Čínské lidové republiky — Změna nařízení ukládajícího konečné antidumpingové clo — Neexistence retroaktivního účinku — Zrušení Soudem — Žaloba na náhradu škody — Dostatečně závažné porušení“)	17
2006/C 74/35	Věc T-33/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. ledna 2006 – Weißenfels v. Parlament („Úředníci — Odměna — Příspěvek na vyživované dítě — Dvojí příspěvek na zdravotně postižené dítě — Čl. 67 odst. 2 služebního řádu — Odečet přídatku podobné povahy od částky“)	18
2006/C 74/36	Věc T-398/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 17. ledna 2006 – Henkel v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Obrazová ochranná známka — Obdélníková červená a bílá tableta s oválným modrým jádrem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 — Nedostatek rozlišovací způsobilosti“)	18
2006/C 74/37	Věc T-369/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2005 – Arizona Chemical a další v. Komise („Směrnice 67/548/EHS — Zamítnutí vyřazení kalafuny jako nebezpečné látky — Žaloba na neplatnost — Nenapadnutelný akt — Žaloba na náhradu škody — Promlčení — Námitka protiprávnosti — Nepřípustnost“)	18
2006/C 74/38	Věc T-85/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2006 – Dimos Ano Liosion a další v. Komise („Nepřípustnost — Osoby, jimž nejsou akty Společenství určeny — Přímé dotčení“)	19
2006/C 74/39	Věc T-177/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. ledna 2006 – Finsko v. Komise („Incidenční otázky — Námitka nepřípustnosti — Akt nevyvolávající závazné právní účinky — Vlastní zdroje Evropských společenství — Řízení o nesplnění povinnosti členským státem — Úroky z prodlení podle článku 11 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Jednání o dohodě o platbě s výhradou“)	19
2006/C 74/40	Věc T-396/05: Žaloba podaná dne 2. listopadu 2005 – ARCHI.M.E.D. – E.S v. Komise	20
2006/C 74/41	Věc T-397/05: Žaloba podaná dne 3. listopadu 2005 – ARCHI.M.E.D. – E.S v. Komise	20

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 74/42	Věc T-423/05: Žaloba podaná dne 25. listopadu 2005 – Olimpiaki Aeroporia Ypiresies A.E.v. Komise Evropských společenství	21
2006/C 74/43	Věc T-436/05: Žaloba podaná dne 12. prosince 2005 – Ajinomoto v. OHIM	22
2006/C 74/44	Věc T-439/05: Žaloba podaná dne 13. prosince 2005 – Royal Bank of Scotland v. OHIM	22
2006/C 74/45	Věc T-442/05: Žaloba podaná dne 16. prosince 2005 – Biofarma v. OHIM	23
2006/C 74/46	Věc T-443/05: Žaloba podaná dne 16. prosince 2005 – El Corte Inglés, S.A. v. OHIM	24
2006/C 74/47	Věc T-447/05: Žaloba podaná dne 22. prosince 2005 – Plantations de Mbanga v. Komise	24
2006/C 74/48	Věc T-450/05: Žaloba podaná dne 21. prosince 2005 – Automobiles Peugeot a Peugeot Nederland v. Komise	25
2006/C 74/49	Věc T-460/05: Žaloba podaná dne 29. prosince 2005 – Bang & Olufsen v. OHIM	26
2006/C 74/50	Věc T-461/05: Žaloba podaná dne 30. prosince 2005 – L'Oréal v. OHIM	26
2006/C 74/51	Věc T-462/05: Žaloba podaná dne 30. prosince 2005 – Toyoda Koki Kabushiki Kaisha v. OHIM	27
2006/C 74/52	Věc T-4/06: Žaloba podaná dne 12. ledna 2006 – Polská republika v. Komise Evropských společenství	27
2006/C 74/53	Věc T-5/06: Žaloba podaná dne 9. ledna 2006 – Dánsko v. Komise	28
2006/C 74/54	Věc T-6/06: Žaloba podaná dne 13. ledna 2006 – Mopro-Nord GmbH v. Komise	29
2006/C 74/55	Věc T-17/06: Žaloba podaná dne 23. ledna 2006 – Giant (Čína) v. Rada	29
2006/C 74/56	Věc T-33/06: Žaloba podaná dne 19. ledna 2006 – Zenab v. Komise	30
2006/C 74/57	Věc T-38/06: Žaloba podaná dne 23. ledna 2006 – Italská republika v. Komise	31
2006/C 74/58	Věc T-47/06: Žaloba podaná dne 16. února 2006 – Antartica v. OHIM	31
2006/C 74/59	Věc T-67/03: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 17. ledna 2006 – Henkel v. OHMI	32
2006/C 74/60	Věc T-341/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 6. února 2006 – Datac v. OHMI	32
2006/C 74/61	Věc T-397/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. ledna 2006 – MobilCom v. Komise	32
2006/C 74/62	Věc T-155/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 11. ledna 2006 – Steinmetz v. Komise	32
2006/C 74/63	Věc T-231/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. ledna 2006 – Corsica Ferries France v. Komise	32

SOUKROMÁ VEŘEJNÁ SLUŽBA EVROPSKÉ UNIE

2006/C 74/64	Věc F-1/06: Žaloba podaná dne 1. ledna 2006 – Fernandez Ortis v. Komise	33
2006/C 74/65	Věc F-3/06: Žaloba podaná dne 6. ledna 2006 – Frankin a další v. Komise	33
2006/C 74/66	Věc F-4/06: Žaloba podaná dne 13. ledna 2006 – Villa a další v. Evropský parlament	34
2006/C 74/67	Věc F-5/06: Žaloba podaná dne 18. ledna 2006 – Patak Dennstedt v. Komise	34
2006/C 74/68	Věc F-8/06: Žaloba podaná dne 3. února 2006 – Tolios a další v. Účetní dvůr	35
2006/C 74/69	Věc F-9/06: Žaloba podaná dne 30. ledna 2006 – Canteiro Lopes v. Komise	35
2006/C 74/70	Věc F-11/06: Žaloba podaná dne 31. ledna 2006 – Larsen v. Komise	36

II Přípravné akty

.....

III Oznámení

2006/C 74/71	Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie Úř. věst. C 60, 11.3.2006	37
--------------	---	----

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 12. ledna 2006

ve spojených věcech C-354/03, C-355/03 a C-484/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice): **Optigen Ltd, Fulcrum Electronics Ltd, Bond House Systems Ltd** proti **Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Šestá směrnice o DPH — Článek 2 bod 1, čl. 4 odst. 1 a odst. 2 a čl. 5 odst. 1 — Odpočet DPH odvedené na vstupu — Hospodářská činnost — Osoba povinná k dani, která jedná jako taková — Dodání zboží — Plnění uskutečněné v řetězci dodávek, jehož součástí je chybějící subjekt, nebo subjekt, který neoprávněně používá daňové identifikační číslo — „Kolotočový“ podvod)

(2006/C 74/01)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve spojených věcech C-354/03, C-355/03 a C-484/03, jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Spojené království), ze dne 28. července 2003 (C-354/03 a C-355/03) a 27. října 2003 (C-484/03), došlými Soudnímu dvoru 18. srpna a 19. listopadu 2003, v řízeních **Optigen Ltd** (C-354/03), **Fulcrum Electronics Ltd** (C-355/03), **Bond House Systems Ltd** (C-484/03) proti **Commissioners of Customs & Excise**, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (zpravodaj) a U. Løhmus, soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada, vydal dne 12. ledna 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

Taková plnění, jaká jsou předmětem věci v původním řízení, která nejsou sama o sobě zasažena podvodem s daní z přidané hodnoty, jsou dodáním zboží uskutečněným osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, a hospodářskou činností ve smyslu čl. 2 odst. 1, článku 4 a čl. 5 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne

10. dubna 1995, pokud splňují objektivní kritéria, na nichž jsou uvedené pojmy založeny, bez ohledu na úmysl jiného subjektu, než je dotyčná osoba povinná k dani, který je součástí téhož řetězce dodávek, nebo případnou podvodnou povahu jiného plnění v řetězci, které předchází nebo následuje po plnění uskutečněném uvedenou osobou povinnou k dani, o níž tato osoba nevěděla a nemohla vědět. Nárok osoby povinné k dani, která uskutečnila plnění, na odpočet daně z přidané hodnoty odvedené na vstupu není dotčen okolností, že v řetězci dodávek, v němž byla tato plnění uskutečněna, je jiné plnění, které předchází nebo následuje po plnění uskutečněném touto osobou povinnou k dani, zasaženo podvodem s daní z přidané hodnoty, aniž by to sama posledně uvedená věděla nebo mohla vědět.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 251, 18.10.2003.
Úř. věst. C 35, 7.2.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 19. ledna 2006

ve věci C-547/03 P: **Asian Institute of Technology (AIT)** proti **Komisi Evropských společností** ⁽¹⁾

(Kasační opravný prostředek — Program Asia-Invest — Výzva k předkládání návrhů — Smlouva — Článek 111 jednacího řádu Soudu — Zjevná nepřipustnost — Nedostatek právního zájmu na podání žaloby — Článek 64 jednacího řádu Soudu — Organizační procesní opatření — Žádost o předložení dokumentů — Výzva účastníkům řízení, aby se písemně vyjádřili k některým stránkám sporu)

(2006/C 74/02)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-547/03 P, jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora,

podaný dne 22. prosince 2003, **Asian Institute of Technology (AIT)** se sídlem v Pathumthani (Thajsko), (advokát: H. Teissier du Cross), přičemž dalším účastníkem řízení je **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: P.-J. Kuijper a B. Schöfer), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta, P. Kūris a G. Arestis (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 19. ledna 2006 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*
- 2) *Asian Institute of Technology (AIT) se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 47, 21.2.2004.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden ze dne 2. prosince 2005 ve věci Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) proti Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-434/05)

(2006/C 74/03)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 2. prosince 2005 ve věci Stichting Regionaal Opleidingen Centrum Noord-Kennemerland/West-Friesland (Horizon College) proti Staatssecretaris van Financiën, který došel kanceláři Soudního dvora dne 5. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí být čl. 13 A *initio* a písm. i) šesté směrnice (¹) vykládán v tom smyslu, že pojem vzdělávání zahrnuje i poskytnutí učitele vzdělávacímu zařízení za úplatu, v němž dočasně zajišťuje vzdělávání na odpovědnost tohoto zařízení?
- 2) Může být v případě záporné odpovědi na první otázku pojem „poskytování služeb a dodání zboží s nimi úzce

související“ vykládán v tom smyslu, že zahrnuje i službu popsanou v první otázce?

- 3) Může otázka, zda ten, kdo učitele poskytuje, je sám vzdělávacím zařízením, mít vliv na odpověď na předchozí otázky?

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Hoge Raad der Nederlanden ze dne 2. prosince 2005 ve věci Investrand B.V. proti Staatssecretaris van Financiën

(Věc C-435/05)

(2006/C 74/04)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 2. prosince 2005 ve věci Investrand B.V. proti Staatssecretaris van Financiën, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 5. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Hoge Raad der Nederlanden žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je třeba v souvislosti s právem na odpočet přiznaným čl. 17 odst. 2 šesté směrnice (¹) uznat existenci přímé a bezprostřední souvislosti mezi určitými službami, které osoba povinná k dani obdržela, a zdanitelnými plněními, které má tatáž osoba teprve uskutečnit v případě, kdy osoba povinná k dani tyto služby využila za účelem určení hodnoty peněžité pohledávky, která je částí jejího majetku, ale která vznikla před obdobím, kdy byla povinná k DPH?

(¹) Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977, o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landessozialgericht Berlin-Brandenburg ze dne 11. listopadu 2005 ve věci Peter Wachter proti Deutsche Rentenversicherung Bund

(Věc C-450/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/05)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Německo) ze dne 11. listopadu 2005 ve věci Peter Wachter proti Deutsche Rentenversicherung Bund, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landessozialgericht Berlin-Brandenburg žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Je příloha III část A a B, v obou případech bod č. 83 ⁽²⁾ Německo-Rakousko písmeno e) nařízení (EHS) č. 1408/71, ⁽³⁾ jakož i příloha VI.D. Německo č. 1 nařízení (EHS) č. 1408/71, v souladu s nadřazeným evropským právem, zejména s požadavkem volného pohybu pracovníků uvedeným v článku 39 ve spojení s článkem 42 Smlouvy o ES?

⁽¹⁾ Spojeno s již spojenými věcmi C-396/05 a C419/05, sdělení k předběžné otázce bylo zveřejněno v Úř. věst. C 22, s. 6.

⁽²⁾ Ve znění platném až do dne 5. 5. 2005, kdy vstoupilo v planost nařízení (ES) č. 647/2005.

⁽³⁾ Úř. věst. L 149, s. 2.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt ze dne 21. prosince 2005 ve věci 1. Geurts, M.C.J.A., 2. Vogten, D.H.M. proti Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën

(Věc C-464/05)

(2006/C 74/06)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt (Belgie) ze dne 21. prosince 2005 ve věci 1. Geurts, M.C.J.A., 2. Vogten, D.H.M. proti Belgische Staat, Federale Overheidsdienst Financiën, který došel kanceláři Soudního dvora dne 27. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg Hasselt žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Má být právo Společenství, zejména články 43 a 56 Smlouvy o ES vykládáno tak, že omezení na základě ustanovení v právu o dani dědické jednoho regionu členského státu, v tomto případě článku 60bis belgického Wetboek van Successierechten (zákoníku o dědickém právu), kterého má být použito na dědictví, které vzniklo ve vlámském regionu, podle kterého jsou podíly na rodinné společnosti nebo pohledávky vůči takové společnosti pro právní nástupce zůstavitele, to znamená dědice osvobozeny od dědické daně, pokud společnost ve třech letech, které předcházejí smrti, zaměstnávala alespoň pět zaměstnanců, toto osvobození je ale omezeno na ten případ, že alespoň pět zaměstnanců je zaměstnáno v určitém regionu příslušného členského státu (jmenovitě vlámském regionu) je s těmito články neslučitelné?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Lecce ze dne 6. prosince 2005 v trestním řízení proti Gianlucovi Damontovi

(Věc C-466/05)

(2006/C 74/07)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Lecce ze dne 6. prosince 2005 v trestním řízení proti Gianlucovi Damontovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Lecce žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Je čl. 4 pododstavec 4a zákona č. 401/89 neslučitelný, s tím souvisejícími účinky ve vnitrostátním právním řádu, se zásadami vyjádřenými v člancích 43 a 49 Smlouvy o EHS v oblasti usazování a volného pohybu služeb, které přecházejí hranice Společenství, jakož i ve světle rozdílného výkladu v rozhodnutích Soudního dvora Evropských společenství (zejména v rozsudku Gambelli) a v rozhodnutí Suprema Corte di Cassazione na společném zasedání č. 23271/04? Soudní dvůr je zejména žádán, aby objasnil, zda je použitelná sankce uvedená v obvinění a sdělení v Italském státě.“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Milano ze dne 6. října 2005 v trestním řízení proti Giovannimu Dell'Ortovi

(Věc C-467/05)

(2006/C 74/08)

(Jednací jazyk: italsština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Milano ze dne 6. října 2005 v trestním řízení proti Giovannimu Dell'Ortovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 27. prosince 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Milano žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Mohou se použít pravidla stanovená články 2 a 9 rámcového rozhodnutí 2001/220/SVV v rámci trestního řízení obecně na jakoukoliv osobu postiženou trestným činem v důsledku ustanovení čl. 1 a násl. „směrnice Rady 2004/80/ES⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o odškodnění obětí trestných činů“ nebo jiných ustanovení práva Společenství?
- 2) Mohou se použít pravidla stanovená články 2 a 9 rámcového rozhodnutí 2001/220/SVV v rámci výkonu trestu na základě pravomocného odsuzujícího rozsudku (a tedy také rozsudku o výkonu trestu podle článku 444 trestního řádu) na jakoukoliv osobu postiženou trestným činem v důsledku ustanovení čl. 1 a násl. „směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodnění obětí trestných činů“ nebo jiných ustanovení práva Společenství?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 15; Zvl. vyd. 19/07, s. 65.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Hamburg ze dne 15. prosince 2005 ve věci Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-1/06)

(2006/C 74/09)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Hamburg (Německo) ze dne 15. prosince 2005

ve věci Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 3. ledna 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Hamburg žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je příslušný orgán oprávněn a povinen uznat jiné rovnocenné doklady podle čl. 47 odst. 3 nařízení č. 3665/87⁽¹⁾ i bez návrhu?
- 2) Může být žádost o uznání jiných rovnocenných dokladů podle čl. 47 odst. 3 nařízení č. 3665/87 podána pro všechny případy i konkludentně?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 351, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Düsseldorf ze dne 2. ledna 2006 ve věci Jülich AG proti Hauptzollamt Aachen

(Věc C-5/06)

(2006/C 74/10)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Düsseldorf (Německo) ze dne 2. ledna 2006 ve věci Jülich AG proti Hauptzollamt Aachen, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 9. ledna 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Düsseldorf žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001⁽¹⁾ ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru vykládán tak, že při stanovení exportovatelného přebytku smí být započteny jen objemy vývozu cukru, isoglukózy a inulinového sirupu, pro které byly skutečně poskytnuty vývozní náhrady?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: je čl. 6 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 314/2002⁽²⁾ ze dne 20. února 2002 kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim kvót v odvětví cukru ve znění nařízení Komise (ES) č. 1140/2003⁽³⁾ ze dne 27. června 2003 neplatný?

- 3) V případě záporné odpovědi na první otázku: má být článek 15 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru vykládán tak, že, jak při stanovení exportovatelného přebytku, tak při stanovení průměrné ztráty z tuny cukru, je nutno započít veškeré vývozy, i když pro část těchto vývozu v příslušném hospodářském roce nebyly poskytnuty žádné vývozní náhrady?
- 4) V případě kladné odpovědi na první, druhou nebo třetí otázku: je nařízení Komise (ES) č. 1775/2004 (*) ze dne 14. října 2004, kterým se pro hospodářský rok 2003/04 stanoví dávky z výroby v odvětví cukru neplatné?

(¹) Úř. věst. L 178, s. 1.

(²) Úř. věst. L 50, s. 40.

(³) Úř. věst. L 160, s. 33.

(⁴) Úř. věst. L 316, s. 64.

Kasační opravný prostředek podaný 11. ledna 2006 Regione Siciliana proti rozsudku vydanému dne 18. října 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním rozšířeným senátem) ve věci T-60/03, Regione Siciliana v. Komise Evropských společenství

(Věc C-15/06 P)

(2006/C 74/11)

(Jednací jazyk: italsština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 11. ledna 2006 kasační opravný prostředek podaný Regione Siciliana, zastoupeným I. M. Bragugliou, zmocněncem a G. Aielle, avvocato dello Stato, proti rozsudku vydanému dne 18. října 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním rozšířeným senátem) ve věci T-60/03, Regione Siciliana v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozsudek Soudu prvního stupně a v důsledku toho zrušil rozhodnutí Komise ze dne 11. prosince 2002 K(2002)4905 o poskytnutí pomoci Evropského fondu pro regionální rozvoj z titulu investice do infrastruktury v částce rovnající se nebo převyšující 15 milionů ECU v Itálii (region: Sicílie), a vymáhání zálohy vyplacené Komisí z titulu této pomoci, jakož i o uvolnění zbývajících částky;

2. přitom rozhodl o všech právních následcích s ohledem na náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek má za to, že rozsudek je zatížen vadami pro:

1. porušení a nesprávné použití čl. 18 odst. 1 a čl. 32 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 1787/84 (¹) ze dne 19. června 1984 o Evropském fondu pro regionální rozvoj, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 3641/85 (²) ze dne 20. prosince 1985;
2. porušení a nesprávné použití článku 24 nařízení Rady (EHS) č. 4253/88 (³) ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2052/88 (⁴), pokud jde o koordinaci mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými dostupnými finančními nástroji ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2082/93 (⁵) ze dne 20. července 1984;
3. chybné odůvodnění rozhodujících bodů sporu.

(¹) Již zrušeno.

(²) Již zrušeno.

(³) Již zrušeno.

(⁴) Již zrušeno.

(⁵) Úř. věst. L 193, s. 20.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Nancy ze dne 9. ledna 2006 ve věci Céline SARL proti Céline SA

(Věc C-17/06)

(2006/C 74/12)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Nancy ze dne 9. ledna 2006 ve věci Céline SARL proti Céline SA, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 17. ledna 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Nancy žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce

Musí být čl. 5 odst. 1 směrnice 89/104/EHS⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že přijetí třetí osobou, která k tomu nebyla oprávněna, zapsané slovní ochranné známky za obchodní firmu, obchodní jméno nebo název v rámci činnosti uvádění totožných výrobků na trh představuje úkon užití této ochranné známky v obchodním styku, který je majitel oprávněn nechat zakázat na základě svého vylučného práva?

(¹) První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92).

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané rozsudky tribunal de grande instance de Nanterre ze dne 5. ledna 2006 ve věcech:

Société Saint Louis Sucre SNC proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Société des Sucreries du Marquenterre SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Lesaffre Frères SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries, Distilleries des Hauts de France proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré Fils SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries de Toury et usines annexes SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Tereos proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F. proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Cristal Union proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucrerie Bourdon proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucrerie de Bourgogne SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

SAS Vermendoise Industries proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

Sucreries et Raffineries d'Erstein SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects

(Věc C-23/06)

(Věc C-24/06)

(Věc C-25/06)

(Věc C-26/06)

(Věc C-27/06)

(Věc C-28/06)

(Věc C-29/06)

(Věc C-30/06)

(Věc C-31/06)

(Věc C-32/06)

(Věc C-33/06)

(Věc C-34/06)

(Věc C-35/06)

(Věc C-36/06)

(2006/C 74/13)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byly rozsudky tribunal de grande instance de Nanterre (Francie) ze dne 5. ledna 2006 ve věcech

— Société Saint Louis Sucre SNC proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-23/06)

- Société des Sucreries du Marquenterre SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-24/06)
- SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffay (SAFBA) proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-25/06)
- Lesaffre Frères SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-26/06)
- Sucreries, Distilleries des Hauts de France proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-27/06)
- Sucreries & Distilleries de Souppes – Ouvré Fils SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-28/06)
- Sucreries de Toury et usines annexes SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-29/06)
- Tereos proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-30/06)
- SAS Sucrierie du Littoral Groupe S.D.H.F. proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-31/06)
- Cristal Union proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-32/06)
- Sucrierie Bourdon proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-33/06)
- Sucrierie de Bourgogne SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-34/06)
- SAS Vermendoise Industries proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-36/06)
- Sucreries et Raffineries d'Erstein SA proti Directeur général des douanes et droits indirects a Receveur principal des douanes et droits indirects (C-36/06),

které došly kanceláři Soudního dvora dne 20. ledna 2006, podány žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunal de grande instance de Nanterre žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Jsou čl. 6 odst. 4 nařízení Evropské komise č. 314/2002⁽¹⁾ nebo nařízení č. 1837/2002⁽²⁾, 1762/2003⁽³⁾ a 1775/

2004⁽⁴⁾ přijatá k jeho provádění neplatné vzhledem k článku 15 nařízení Rady č. 1260/2001⁽⁵⁾ a vzhledem k zásadě proporcionality v tom, kde nestanoví pro výpočet dávky z výroby vyloučení množství cukru obsaženého ve zpracovaných výrobcích vyvezených bez vývozní náhrady od „vývozního přebytku“?

V případě záporné odpovědi na tuto otázku:

- 2) Jsou nařízení č. 1837/2002, 1762/2003 a 1775/2004 neplatná vzhledem k nařízení Evropské komise č. 314/2002 a článku 15 nařízení Rady č. 1260/2001 a zásadám rovnosti a proporcionality v tom, kde stanoví dávku z výroby z cukru, vypočtenou z „průměrné ztráty“ na vyvezenou tunu, bez ohledu na množství vyvezené bez náhrad, i když je toto stejné množství zahrnuto v celkovém množství pro posouzení celkové ztráty, která má být financována?

⁽¹⁾ Nařízení (ES) Komise č. 314/2002 ze dne 20. února 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro režim kvót v odvětví cukru (Úř. věst. L 50, s. 40; Zvl. vyd. 03/35, s. 190).

⁽²⁾ Nařízení (ES) Komise č. 1837/2002 ze dne 15. října 2002, kterým se pro hospodářský rok 2001/2002 stanoví dávky z výroby, jakož i koeficient další dávky v odvětví cukru (Úř. věst. L 278, s. 13).

⁽³⁾ Nařízení (ES) Komise č. 1762/2003 ze dne 7. října 2003, kterým se pro hospodářský rok 2002/2003 stanoví dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 254, s. 4).

⁽⁴⁾ Nařízení (ES) Komise č. 1775/2004 ze dne 14. října 2004, kterým se pro hospodářský rok 2003/2004 stanoví dávky z výroby v odvětví cukru (Úř. věst. L 316, s. 64).

⁽⁵⁾ Nařízení (ES) Rady č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17).

Žaloba podaná dne 24. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Portugalské republice

(Věc C-38/06)

(2006/C 74/14)

(Jednací jazyk: portugálština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 24. ledna 2006 žaloba směřující proti Portugalské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Günterem Wilmssem a Margarida Afonso, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že tím, že odmítla vypočítat a poskytnout Komisi vlastní zdroje dlužné na základě dovozu zařízení a materiálu k výlučně vojenskému použití v období od 1. ledna 1998 do 31. prosince 2002 včetně a zaplatit příslušné úroky z prodlení, Portugalská republika nesplnila povinnosti které pro ni vyplývají článků 2, 9, 10 a 11 nařízení č. 1552/89⁽¹⁾, pokud jde o období od 1. ledna 1998 do 30. května 2000 včetně a od tohoto dne povinnosti, které pro ni vyplývají z nařízení č. 1150/2000⁽²⁾.
2. uložil Portugalské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise se domnívá, že článek 296 ES neumožňuje, aby členský stát osvobodil od cla dovoz vojenského materiálu, neboť vybírání takového cla není možné považovat za ohrožení základních zájmů bezpečnosti daného členského státu.

Vzhledem k tomu, že portugalské orgány neuvedly konkrétní argumenty, které by odůvodnily potřebu vynětí z působnosti celních předpisů z důvodu zajištění ochrany základních zájmů bezpečnosti státu, Komise se domnívá, že portugalské orgány nesplnily povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 26 ES, článku 20 celního kodexu Společenství⁽³⁾ a následně ze společného celního sazebníku.

Nelze tolerovat, aby členský stát nesplnil povinnosti vyplývající pro něj se solidárního spolufinancování rozpočtu Společenství a hájil se potřebou nižších nákladů na financování svých vojenských výdajů.

V případě porušení stanovených norem musí nést následné hospodářské následky všechny členské státy, neboť v takovém případě se uplatní mechanismus kompenzace nedostačujících tradičních vlastních zdrojů a DPH prostřednictvím použití příjmů z „HDP“. Dodržování zásady řádného finančního hospodaření a respektování základních pojmů spravedlnosti a zodpovědnosti zavazuje členské státy, které způsobily nižší dostupibilitu vlastních zdrojů, než jaká je požadována, aby jednotlivě převzaly odpovědnost za následky, které z toho plynou pro rozpočet Společenství, a aby tedy zaplatily částky, které v důsledku uvedených porušení nebyly zaplacený.

Uvedené nesplnění povinností trvalo až do dne 31. prosince 2002, neboť nařízení č. 150/2003⁽⁴⁾ se používá ode dne 1. ledna 2003. Pouze od uvedeného data umožňuje uvedené nařízení za stanovených podmínek pozastavit clo dlužné na základě dovozu určitých zbraní a vojenského zařízení.

Portugalské orgány měly provést snížení cla v souladu s ustanoveními celního kodexu Společenství, která se týkají předmětných dovozů, a rovněž měly ověřit a poskytnout Komisi z nich plynoucí vlastní zdroje, v souladu s články 2, 9, 10 a 11 nařízení č. 1552/89 a odpovídajícími ustanoveními nařízení č. 1150/2000. Vzhledem k tomu, že byly porušeny celní předpisy, musí být Společenství přiznána částka, která odpovídá nezaplaceným vlastním zdrojům. K této částce je třeba připočítat úroky z prodlení stanovené článkem 11 nařízení č. 1150/2000.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (*neoficiální překlad*) (Úř. věst. L 155, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. L 130, s. 1)

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 150/2003 ze dne 21. ledna 2003 o pozastavení dovozního cla pro některé zbraně a vojenskou výzbroj (Úř. věst. L 25, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. ledna 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-42/06)

(2006/C 74/15)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 27. ledna 2006 předložena žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou B. Stromskym, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Belgické království tím, že v regionu Bruxelles-Capitale zavedlo systém schvalování fyzických nebo právnických osob, které vyrábějí nebo distribuují vaky určené ke sběru odpadů, jehož prováděcí pravidla porušují zásadu proporcionality, nesplnilo povinnosti, jež pro něj vyplývají z článků 28 a 30 Smlouvy o ES;

— uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Schvalování fyzických či právnických osob, které vyrábějí nebo distribuují vaky určené ke sběru odpadů, neupravuje žádný právní předpis Společenství.

Za těchto podmínek musí být vnitrostátní právní úprava, která stanoví schvalování fyzických a právnických osob, jež vyrábějí nebo distribuují vaky určené ke sběru odpadů, posuzována s ohledem na články 28 až 30 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Podle judikatury Soudního dvora může takové předchozí povolovací řízení, jaké je stanoveno článkem 10a nařízení regionu Bruxelles-Capitale ze dne 15. července 1993 o odstraňování a sběru odpadů, omezit volný pohyb zboží.

Aby bylo přitom takové předchozí povolovací řízení s ohledem na základní svobodu volného pohybu zboží odůvodněno, musí sledovat cíl obecného zájmu uznávaný právem Společenství a být v souladu se zásadou proporcionality, musí být tedy způsobilé k uskutečnění sledovaného cíle, a nesmí jít nad to, co je nezbytné pro jeho dosažení.

Komise může shledat, že schvalovací řízení může sledovat cíle obecného zájmu ochrany zdraví pracovníků a životního prostředí.

Nicméně Komise se domnívá, že v projednávaném případě podmínky schvalovacího řízení uvedeného v článku 10a nařízení porušují zásadu proporcionality z důvodu, že není snadno přístupné.

Žaloba podaná dne 30/01/2006 Komisí Evropských společenství proti České republice

(Věc C-46/06)

(2006/C 74/16)

(Jednací jazyk: čeština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 30. ledna 2006 žaloba směřující proti České republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou L. Jelínkem a W.

Wilsem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že nepřijetím veškerých právních a správních předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES⁽¹⁾ ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti, nebo v každém případě jejich nesdělením Komisi nesplnila Česká republika povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 3 odst. 3, čl. 6 odst. 1 v souvislosti s tímto: „*jakýchkoliv účinných technologických prostředků, které dotyčná osoba provádí s vědomím, že takový cíl sleduje, nebo existují-li o této skutečnosti opodstatněné důkazy*“, čl. 6 odst. 3, čl. 6 odst. 4 prvního, čtvrtého a pátého pododstavce, čl. 7 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 2 v souvislosti s tímto: „*tak zařízení, výrobků nebo součástí uvedených v čl. 6 odst. 2*“, čl. 8 odst. 3, čl. 10 odst. 1 a čl. 11 odst. 2 uvedené směrnice;

2. uložil České republice úhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 1. května 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, s. 10

Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-52/06)

(2006/C 74/17)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. února 2006 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou F. Simo-netti a S. Pardo Quintillán, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Španělské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES⁽¹⁾ ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, nebo v každém případě tím, že o nich neuvědomilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

2. uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2001/42/ES uplynula dne 21. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Španělskému království

(Věc C-53/06)

(2006/C 74/18)

(Jednací jazyk: španělština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. února 2006 žaloba směřující proti Španělskému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou U. Wölkerem a S. Pardem Quintillánem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Španělské království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹⁾ ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS⁽²⁾, nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomilo, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice;

2. uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená k přizpůsobení vnitrostátního právního řádu směrnici 2003/4 uplynula dne 14. února 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26; Zvl. vyd. 15/07, s. 375.

⁽²⁾ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 56; Zvl. vyd. 15/01, s. 402.

Žaloba podaná dne 1. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Belgickému království

(Věc C-54/06)

(2006/C 74/19)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 1. února 2006 žaloba směřující proti Belgickému království podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou J. Hottiaux a F. Simonetti, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;

2. uložil Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 21. července 2004. Belgie stále nepřijala všechna opatření, která patří do pravomoci vlámského kraje a federální vlády a v každém případě o nich neuvědomilo Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157.

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. února 2006 Elisabettou Righini proti rozsudku vydanému dne 15. listopadu 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-145/04, Elisabetta Righini v. Komise Evropských společenství

(Věc C-57/06 P)

(2006/C 74/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 2. února 2006 kasační opravný prostředek podaný Elisabettou Righini, zastoupenou Ericem Boigelotem, advokátem, proti rozsudku vydanému dne 15. listopadu 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (pátým senátem) ve věci T-145/04, Elisabetta Righini v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. rozhodl, že kasační opravný prostředek je přípustný a opodstatněný a v důsledku toho,
2. zrušil rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ve věci T-145/04, Righini v. Komise vydaný dne 15. listopadu 2005,
3. sám rozhodl ve sporu tak, že vyhoví žalobkyni ve věci T-145/04:
 - zruší rozhodnutí přijatá Komisí zařadit žalobkyni při vstupu do služby do platové třídy A*8/3 (dříve A7/3) ať už jako zaměstnance na dobu určitou nebo úředníka ve zkušební době, rozhodnutí, která jí byla oznámena dne 27. května 2003 a 30. června 2003;
 - zruší výslovné rozhodnutí ze dne 21. ledna 2004, doručené dne 23. ledna 2004, kterým se zamítá stížnost žalobkyně, která byla zaregistrována dne 14. srpna 2003 pod značkou R/485/03;
 - uložil žalované v každém případě náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Důvody kasačního opravného prostředku vycházejí v souladu s článkem 58 Statutu Soudního dvora z porušení práva Společenství a nedostatků řízení před Soudem, které poškozují zájmy účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek zpochybňuje vydaný rozsudek v tom, kde zamítá žalobní důvod vycházející z porušení čl. 31 odst. 2 Služebního řádu, rozhodnutí z roku 1983, Správního průvodce a zjevně nesprávného posouzení a je v tomto ohledu stížen nesprávným právním posouzením, nesprávným a protichůdným odůvodněním, jakož i zkreslováním důkazů spisu.

Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-68/06)

(2006/C 74/21)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 6. února 2006 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Minásem Konstantinidisem, pracovníkem právní služby a Florence Simo-netti, národní expertkou, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES⁽¹⁾ ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
2. uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice do vnitrostátního práva uplynula dne 21. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 21.7.2001, s. 30.

Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Slovenské republice

(Věc C-69/06)

(2006/C 74/22)

(Jednací jazyk: slovenština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 6. února 2006 žaloba směřující proti Slovenské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou N. Yerrell a Tomášem Kukalem, zástupci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Slovenská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 76/914/EHS ze dne 16. prosince 1976 o minimální úrovni výcviku některých řidičů silniční dopravy, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložil Slovenské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 1. května 2004.

Žaloba podaná dne 7. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-71/06)

(2006/C 74/23)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. února 2006 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupeným L. Visaggiem jako zmocněncem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že tím, že Italská republika nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/85/ES⁽¹⁾, kterou se stanoví opatření Společenství pro

tlumení slintavky a kulhavky, zrušují směrnice 85/511/EHS⁽²⁾ a rozhodnutí 89/531/EHS⁽³⁾ a 91/665/EHS⁽⁴⁾ a mění směrnice 92/46/EHS⁽⁵⁾ a v každém případě tím, že neoznámila tyto předpisy Komisi, nesplnila povinnost, které pro ni vyplývají na základě čl. 93 odst. 1 uvedené směrnice 2003/85/ES;

- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2003/85/ES uplynula dne 30. června 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 306, 22.11.2003, s. 1; Zvl. vyd. 03/41, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. L 315, 26.11.1985, s. 11; Zvl. vyd. 03/06, s. 265.

⁽³⁾ Úř. věst. L 279, 28. 9.1989, s. 32; Zvl. vyd. 03/09, s. 176.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 368, 31.12.1991, s. 19; Zvl. vyd. 03/12, s. 166.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 268, 14.9.1992, s. 1; Zvl. vyd. 03/13, s. 103.

Žaloba podaná dne 7. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-72/06)

(2006/C 74/24)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. února 2006 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Maria Condou Durande a Carmel O'Reilly, členy právní služby, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003⁽¹⁾, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 26 této směrnice;

2. uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta k provedení této směrnice do vnitrostátního právního řádu uplynula dne 6. února 2005.

(¹) Úř. věst. L 31, 6.2.2003, s. 18; Zvl. vyd. 19/06, s. 101.

Žaloba podaná dne 9. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-77/06)

(2006/C 74/25)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 9. února 2006 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou J. Hottiaux a F. Simonetti, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001, o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí (¹), a v každém případě tím, že uvedená ustanovení nesdělilo Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2001/42/ES uplynula dne 21. července 2004.

(¹) Úř. věst. L 197, 21.07. 2001, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157.

Žaloba podaná dne 9. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-78/06)

(2006/C 74/26)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 9. února 2006 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou A. Alcover San Pedro a F. Simonetti, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (¹) a v každém případě tím, že neoznámilo uvedené předpisy Komisi, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice;
2. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice 2002/49/ES uplynula dne 18. července 2004.

(¹) Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12.

Žaloba podaná dne 10. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-85/06)

(2006/C 74/27)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla dne 10. února 2006 předložena žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Ulrichem Wölkerem, právním poradcem, a Minou Konstantinidi, členskou právní službou Komise, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy požadované pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS⁽¹⁾, a v každém případě tím, že neoznámila dotčené předpisy Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
2. uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 14. února 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

Žaloba podaná dne 13. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-86/06)

(2006/C 74/28)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 13. února 2006 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Amparo Alcover San Pedro a Minasem Konstantinidisem, členy její právní služby, jako zmocněnci s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že tím, že Řecká republika nepřijala právní a správní předpisy pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2003/73/ES ze dne 24. července 2003, kterou se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/94/ES⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o těchto předpisech neinformovala Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- 2) uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 25. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 186, 25.6.2003, s. 34; Zvl. vyd. 15/07, s. 493.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. ledna 2006 –
Stadtwerke Schwäbisch Hall a další v. Komise

(Věc T-92/02) ⁽¹⁾

(„Státní podpora — Režim daňového osvobození rezerv vytvářených jadernými elektrárnami se sídlem v Německu za účelem likvidace jejich radioaktivního odpadu a konečného uzavření jejich zařízení — Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory ve fázi předběžného přezkoumání — Žaloba na neplatnost“)

(2006/C 74/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH (Schwäbisch Hall, Německo), Stadtwerke Tübingen GmbH (Tübingen, Německo) a Stadtwerke Uelzen GmbH (Uelzen, Německo) (zástupce: D. Fouquet, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: V. Kreuzschitz, zmocněnec)

Vedlejší účastníci na podporu žalované: E.ON Kernkraft GmbH (Hannover, Německo), RWE Power AG (Essen, Německo), EnBW Energie Baden-Württemberg AG (Karlsruhe, Německo) a Hamburgische Electricitäts-Werke AG (Hamburg, Německo) (zástupci: U. Karpstein a D. Kellner, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2001) 3967 konečné ze dne 11. prosince 2001, kterým se konstatuje, že německý režim daňového osvobození rezerv vytvářených jadernými elektrárnami za účelem likvidace jejich radioaktivního odpadu a konečného uzavření jejich zařízení nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyně ponese, krom vlastních nákladů řízení, náklady řízení vynaložené Komisí a vedlejšími účastníky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 15.6.2002.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 18. ledna 2006 –
Regione Marche v. Komise

(Věc T-107/03) ⁽¹⁾

(„Středozemní integrovaný program (PIM) pro Regione Marche (Itálie) — Ukončení finanční pomoci — Výdaje, které nelze uplatnit — Žaloba na neplatnost — Nedostatek právního základu — Legitimní očekávání — Nedostatek odůvodnění“)

(2006/C 74/30)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Regione Marche (zástupci: A. Pappalardo, M. Merola a D. Domenicucci, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: E. de March a L. Flynn, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise vyplývajícího z dopisu zasláního dne 18. prosince 2002 italské vládě a kterým se ukončuje finanční pomoc Společenství udělená ze Středomořského integrovaného programu (PIM) pro Regione Marche (Itálie)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a náklady řízení vynaložené Komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 124, 24.5.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 12. ledna 2006 –
Devinlec v. OHIM**(Věc T-147/03) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek ‚quantum‘ — Námitky majitele národní obrazové ochranné známky Quantième — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b), čl. 15 odst. 2 a čl. 43 odst. 3 nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 74/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Devinlec Développement innovation Leclerc SA (Toulouse, Francie) (zástupce: J.-P. Simon, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: J. Novais Gonçalves a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastník řízení před Soudem: T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (Istanbul, Turecko) (zástupce: F. Jacobacci, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 30. ledna 2003 (věc R 109/2002-3), týkajícího se námitkového řízení mezi Devinlec Développement innovation Leclerc SA a T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. ledna 2003 (věc R 109/2002-3) se zrušuje.
2. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ponese, mimo vlastní náklady, náklady vzniklé žalobkyni v řízení u Soudu.
3. Vedlejší účastník ponese, mimo vlastní náklady, náklady vzniklé žalobkyni v řízení u odvolacího senátu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 19.7.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. ledna 2006 –
Le Canne v. Komise**(Věc T-276/03) ⁽¹⁾

(„Rozsudek zrušující rozhodnutí Komise snižující výši finanční podpory Společenství — Způsoby výkonu — Žaloba pro nečinnost — Nevydání rozhodnutí ve věci samé — Žaloba na náhradu škody“)

(2006/C 74/32)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Azienda agricola „Le Canne“ (Porto Viro, Itálie) (zástupci: F. Mazzonetto a G. Carraro, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: L. Visaggio a E. Cattabriga, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem)

Předmět věci

Jednak návrh směřující k tomu, aby bylo prohlášeno, že Komise protiprávně nepřijala opatření, která zahrnuje výkon rozsudku Soudu ze dne 5. března 2002, Le Canne v. Komise (T-241/00, Recueil, s. II-1251), a jednak návrh na náhradu škody údajně vyplývající z tohoto nepřijetí

Výrok rozsudku

- 1) *Není namístě rozhodovat o návrhových žádáních pro nečinnost.*
- 2) *Návrhová žádání na náhradu škody se zamítají.*
- 3) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 239, 4.10.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. ledna 2006 –
Volkswagen v. OHIM**

(Věc T-317/03) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Variant — Starší národní slovní ochranná známka DERBIVARIANT — Zamítnutí zápisu odvolacím senátem — Nebezpečí záměny — Článek 74 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 74/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Volkswagen AG (Wolfsburg, Německo) (zástupce: S. Risthaus, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: J. Weberndörfer a G. Schneider, zmocněnci)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem OHIM: Nacional Motor, SA (Martorelles, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. června 2003 (věc R 610/2001-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Nacional Motor, SA a Volkswagen AG

Výrok rozsudku

1. Bod 2 výroku rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. června 2003 (věc R 610/2001-4) se zrušuje v rozsahu, ve kterém zamítá přihlášku k zápisu slovního označení Variant jako ochranné známky Společenství pro jiné výrobky a služby, než výrobky a služby patří do tříd 7, 12 a 37.
2. Žaloba se ve zbývajících částech zamítá.
3. Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 26. ledna 2006 –
Medici Grimm v. Rada**

(Věc T-364/03) ⁽¹⁾

(„Dumping — Dovozy kožených kabelek pocházejících z Čínské lidové republiky — Změna nařízení ukládajícího konečné antidumpingové clo — Neexistence retroaktivního účinku — Zrušení Soudem — Žaloba na náhradu škody — Dostatečně závažné porušení“)

(2006/C 74/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Medici Grimm KG (Rodgau Hainhausen, Německo) (zástupce: R. MacLean, solicitor a E. Gybels, avocat)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupce: M. Bishop, zmocněnec, ve spolupráci s G. Berrischem)

Vedlejší účastník podporující žalobkyni: Komise Evropských společenství (zástupci: N. Khan a T. Scharf, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 235 ES a druhého pododstavce článku 288 ES, směřující k náhradě škody údajně utrpěné žalobkyní z důvodu neexistence retroaktivního účinku nařízení Rady (ES) č. 2380/98 ze dne 3. listopadu 1998, kterým se mění nařízení (ES) č. 1567/97, o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kožených kabelek pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 296, s. 1), částečně zrušeného rozsudkem Soudu ze dne 29. června 2000, Medici Grimm v. Rada (T-7/99, Recueil s. II-2671)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Žalobkyně ponese, kromě vlastních nákladů řízení, také náklady řízení vynaložené Radou.
- 3) Komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 21, 24.1.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 25. ledna 2006 –
Weißenfels v. Parlament**

(Věc T-33/04) ⁽¹⁾

(„Úředníci — Odměna — Příspěvek na vyživované dítě —
Dvojitý příspěvek na zdravotně postižené dítě — Čl. 67 odst. 2
služebního řádu — Odečet přídatku podobné povahy od
částky“)

(2006/C 74/35)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Roderich Weißenfels (Lucemburk) (zástupce: H. Arend, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: L. Knudsen, U. Rösslein a E. Ecker, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 26. června 2003, kterým se odečítá od částky dvojitý příspěvek na vyživované dítě přiznané žalobci na základě čl. 67 odst. 3 služebního řádu částka přídatku podobné povahy pobíraná z jiných zdrojů.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 94, 17.4.2004.

**Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 17. ledna 2006 –
Henkel v. OHIM**

(Věc T-398/04) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Obrazová ochranná
známka — Obdélníková červená a bílá tableta s oválným
modrým jádrem — Absolutní důvod pro zamítnutí — Článek
7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 — Nedostatek rozlišovací
způsobilosti“)

(2006/C 74/36)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Henkel KGaA (Düsseldorf, Německo) (zástupce: C. Osterrieth, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně D. Schennen, poté D. Schennen a G. Schneider, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. srpna 2004 (věc R 771/1999-2) týkajícímu se zápisu obrazové ochranné známky spočívající ve vyobrazení obdélníkové tablety

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 22.1.2005.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 14. prosince 2005
– Arizona Chemical a další v. Komise**

(Věc T-369/03) ⁽¹⁾

(„Směrnice 67/548/EHS — Zamítnutí vyřazení kalafuny jako
nebezpečné látky — Žaloba na neplatnost — Nenapadnutelný
akt — Žaloba na náhradu škody — Promlčení — Námitka
protiprávnosti — Nepřípustnost“)

(2006/C 74/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arizona Chemical BV (Huizen, Nizozemsko), Eastman Belgium BVBA (Kallo, Belgie), Resinall Europe BVBA (Bruges, Belgie), Cray Valley Iberica, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: T. Pynnä a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Vedlejší účastník na podporu žalované: Finská republika (zástupci: X. Lewis a F. Simonetti, zmocněnci)

Předmět věci

Jednak návrh na zrušení aktu Komise, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně směřující k vyřazení látky zvané kalafuna ze seznamu senzibilizujících látek uvedených v příloze I směrnice Rady 67/548/EHS ze dne 27. června 1967 o sblížení právních a správních předpisů týkajících se klasifikace, balení a označování nebezpečných látek (Úř. věst. 1967, 196, s. 1.), a jednak návrh na náhradu vzniklé škody

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobkyně ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené žalovanou.
- 3) Vedlejší účastník ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 7, 10.1.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 13. ledna 2006 –
Dimos Ano Liosion a další v. Komise**

(Věc T-85/05) (¹)

**(„Nepřijatelnost — Osoby, jimž nejsou akty Společenství
určeny — Přímé dotčení“)**

(2006/C 74/38)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dimos Ano Liosion (Řecko), Theodora Goula, Argyris Argyropoulos, Ioannis Manis, Eleni Ntalipi, Vasilis Papagrighoriou a Giorgos Fragkalexis (Ano Liosia, Řecko) (zástupce: G. Kalavros, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: D. Triantafyllou a L. Flynn, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise E (2004) 5522 ze dne 21. prosince 2004 ohledně poskytnutí finanční pomoci z Fondu soudržnosti na výstavbu projektu s názvem „Výstavba první

fáze druhé skládky v západní Atice, v areálu „Skalistirí“ ve městě Fyli“

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Žalobci ponese náklady řízení, včetně nákladů řízení o předběžných opatřeních.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2005.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. ledna 2006 –
Finsko v. Komise**

(Věc T-177/05) (¹)

(„Incidenční otázka — Námitka nepřijatelnosti — Akt nevyvolávající závazné právní účinky — Vlastní zdroje Evropských společenství — Řízení o nesplnění povinnosti členským státem — Úroky z prodlení podle článku 11 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 — Jednání o dohodě o platbě s výhradou“)

(2006/C 74/39)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Finská republika (zástupci: T. Pynnä a A. Guimaraes-Purokoski, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: G. Wilms a P. Aalto, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise (Generální ředitelství pro rozpočet), které bylo obsaženo v dopise ze dne 28. února 2005 a v potvrzovacím dopise ze dne 25. dubna 2005, kterým Komise odmítla zahájení vyjednávání s Finskou republikou v probíhajícím řízení 2003/2180 podle článku 226 ES o nesplnění povinnosti členským státem, ve kterém se jedná o platbu s výhradou týkající se cla vybraného se zpětnou účinností, které má Finsko zaplatit, a s tím spojených úroků z prodlení od splatnosti až do skutečného zaplacení

Výrok usnesení

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.*
- 2) *Finské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.*

(¹) Úř. věst. C 153, 25.6.2005.

Žaloba podaná dne 2. listopadu 2005 – ARCHI.M.E.D. – E.S v. Komise

(Věc T-396/05)

(2006/C 74/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Architecture, Microclimat, Energies Douces – Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francie) (zástupci: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise o započítání obsažené v dopise ze dne 5. října 2005, doručené žalobkyni dne 10. října 2005,
- zrušit rozhodnutí o vymáhání obsažené v dopisech ze dne 30. srpna 2005 a dluhopis ze dne 23. srpna 2005 č. 3240705638, doručené žalobkyni dne 2. září 2005,
- uložit Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně je stranou smlouvy BU 209-95 uzavřené s Komisí po výběrovém řízení vyhlášeném v rámci zvláštního programu výzkumu a technologického vývoje v oblasti nejaderné energie (¹), týkajícího se realizace projektu obnovy budovy v Lyonu za použití metod sluneční a bioklimatické architektury. Žalobkyně poté, co splnila své smluvní povinnosti, předala Komisi dne 12. prosince 2001 závěrečnou zprávu o projektu. Komise tuto zprávu nepřijala a dne 5. července 2002 ji zaslala rozhodnutí o vymáhání vyplacených záloh, když odmítla přijmout některé náklady uvedené žalobkyní v uvedené zprávě. Výměna korespondence mezi stranami, uskutečněná setkání ani zásah prostředníka nemohly vyústit ve smírné vyřízení sporu.

Doporučeným dopisem ze dne 30. srpna 2005 Komise zaslala žalobkyni konečné rozhodnutí o vymáhání, kterému předcházela dluhopis ze dne 23. srpna 2005. Jiným doporučeným dopisem ze dne 5. října 2005 jí Komise rovněž zaslala rozhodnutí, ve kterém uplatňuje započítání jejich vzájemných pohledávek: jednak pohledávek Komise vůči žalobkyni v rámci dotčené smlouvy, a jednak pohledávek žalobkyně vůči Komisi, které má v rámci jiné smlouvy. Jedná se o napadená rozhodnutí.

Žalobkyně zpochybňuje rozhodnutí, když uplatňuje dva hlavní žalobní důvody.

Nejprve uplatňuje, že napadenými rozhodnutími Komise porušuje mimosoudní podmínky započítání vzájemných pohledávek. Žalobkyně tvrdí, že takové započítání není možné, neboť se pohledávky řídí dvěma odlišnými právními rády. Podle žalobkyně totiž pohledávky, které má vůči Komisi, vycházejí z práva Společenství, zatímco pohledávky, které má Komise vůči žalobkyni, jsou upraveny francouzským právem. Navíc uplatňuje, že Komise nemá právní základ, který by jí umožnil provedení započtení, které uplatňuje vůči žalobkyni, přičemž dotyčné pohledávky ještě nejsou určité, o čemž svědčí četná zpochybnění ze strany samotné žalobkyně a řízení u prostředníka, které do současné doby nebylo úspěšné.

Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o vymáhání musí být zrušeno v důsledku neexistence odůvodnění. Tvrdí, že Komise nikdy neposkytla dostatečná vysvětlení, zvláště s ohledem na argumenty vznesené žalobkyní ohledně způsobu, kterým stanovila výši své pohledávky.

(¹) Program zavedený rozhodnutím Rady 94/806/ES ze dne 23. listopadu 1994, Úř. věst. L 334, 22. prosince 1994, s. 87.

Žaloba podaná dne 3. listopadu 2005 – ARCHI.M.E.D. – E.S v. Komise

(Věc T-397/05)

(2006/C 74/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Architecture, Microclimat, Energies Douces – Europe et Sud SARL (ARCHI.M.E.D.-E.S) (Ganges, Francie) (zástupci: P.-P. van Gehuchten, J. Sambon, P. Reyniers, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- prohlásit, že Komise nemohla zrušit smlouvu ze dne 30. srpna 2005,
- uložit Evropské komisi, aby uhradila částku 125 906 EUR, zvýšenou o zákonné úroky z prodlení od 12. února 2002,
- uložit Komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně je stranou smlouvy BU 209-95 uzavřené s Komisí po výběrovém řízení vyhlášeném v rámci zvláštního programu výzkumu a technologického vývoje v oblasti nejaderné energie (¹), týkajícího se realizace projektu obnovy budovy v Lyonu za použití metod sluneční a bioklimatické architektury. Smlouva obsahuje rozhodčí doložku, na základě níž jsou k rozhodování sporů mezi smluvními stranami, pokud se týká platnosti, uplatnění a výkladu smlouvy, příslušné pouze soudy Společenství.

Žalobkyně poté, co splnila své smluvní povinnosti, předala Komisi dne 12. prosince 2001 závěrečnou zprávu o projektu. Komise tuto zprávu nepřijala a dne 5. července 2002 zaslala žalobkyni rozhodnutí o vymáhání vyplacených záloh, když odmítla přijmout některé náklady uvedené žalobkyní v uvedené zprávě. Výměna korespondence mezi stranami, uskutečněná setkání ani zásah prostředníka nemohly vyústit ve smírné vyřízení sporu. Doporučeným dopisem ze dne 30. srpna 2005 Komise zaslala žalobkyni konečné rozhodnutí o vymáhání, kterému předcházela dluhopis ze dne 23. srpna 2005. Toto rozhodnutí bylo předmětem projednávané žaloby podané žalobkyní na základě rozhodčí doložky.

Žaloba směřuje hlavně k tomu, aby byla Komisi uložena platba 20 % zůstatku dotace údajně náležející žalobkyni na základě smlouvy BU 209-95.

Na podporu svých tvrzení žalobkyně uplatňuje, že jakékoli zpochybnění, pokud jde o způsob, kterým byl projekt smluvními stranami realizován, mělo být Komisí vyjádřeno před datem, ke kterému bylo předpokládáno, že bude zpráva schválena (dva měsíce od data předložení závěrečné zprávy). Podle názoru žalobkyně je právo Komise prekludováno, a nemůže se tedy považovat za jejího věřitele. V důsledku toho, že je právo prekludováno, zůstává Komise dlužníkem žalobkyně, pokud jde o zůstatek dotace, kterou se zavázala vyplatit na základě dotčené smlouvy.

(¹) Program zavedený rozhodnutím Rady 94/806/ES ze dne 23. listopadu 1994, Úř. věst. L 334, 22. prosince 1994, s. 87.

Žaloba podaná dne 25. listopadu 2005 – Olimpiaki Aeroporia Ypiresies A.E.v. Komise Evropských společenství

(Věc T-423/05)

(2006/C 74/42)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Olimpiaki Aeroporia Ypiresies A.E. (Athény, Řecko) (zástupci: P. Anestis, T. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis a S. Jordan, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit v plném rozsahu nebo částečně, v souladu s články 230 a 231 ES, rozhodnutí C11/2004 o státní podpoře údajně poskytnuté Řeckem žalobkyni;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V návaznosti na privatizaci řecké národní letecké společnosti „Olimpiaki Aeroporia“, nová společnost („NOA“) zahájila provoz a převzala letecké činnosti, zatímco žalobkyně („OA“) si ponechala všechny ostatní činnosti, zejména pozemní služby, údržbu a opravy letadel. V napadeném rozhodnutí Komise shledala, že Řecko poskytlo NOA a žalobkyni státní podporu, která byla neslučitelná se Smlouvou mimo jiné z důvodu:

- nadhodnocení aktiv NOA při jejím založení,
- splácení úvěrů OA řeckým státem jako ručitelem
- soustavného promíjení řeckým státem neplacení daní a pojistného na sociální zabezpečení OA.

Svou žalobou žalobkyně zaprvé zpochybnuje část rozhodnutí, která se vztahuje k údajnému nadhodnocení aktiv NOA při jejím založení. Žalobkyně namítá porušení čl. 87 odst. 1 a 3 ES a článku 253 ES (povinnost uvést odůvodnění). Tvrdí, že test „soukromého investora“ byl nesprávně použit, jelikož Řecká republika jednala tak jako by jednal jakýkoliv obezřetný soukromý podnikatel. Dále má za to, že metoda výpočtu údajného zisku a výsledky vyplývající z této metody byly nesprávné. Tvrdí také, že odůvodnění týkající se splnění podmínek požadovaných pro použití čl. 87 odst. 1 ES bylo nedostatečné.

Co se týče splácení jejích úvěrů státem, žalobkyně nepopírá, že tyto platby byly uskutečněny, ale má za to, že nevykazují žádný prvek státní podpory a namítá v této souvislosti porušení čl. 87 odst. 1 ES. Konkrétněji žalobkyně namítá, že pokračování v poskytování státní podpory, jejíž součástí jsou tyto platby provedené Řeckou republikou, bylo Komisí odsouhlaseno, a napadeným rozhodnutím Komise tvrdí opak z důvodu nesprávného právního posouzení. Ve stejné souvislosti žalobkyně uvádí, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení ve vztahu k platbám, které byly uskutečněny před změnou některých záruk, a ve vztahu k zařazení určitých plateb státem pod státní podporu. Žalobkyně také namítá, taktéž ve vztahu k této části rozhodnutí, porušení základního procesního požadavku, kterým je povinnost uvést odůvodnění.

Ve vztahu k zjištění v napadeném rozhodnutí, že Řecko „soustavně promíjelo“ ve prospěch OA, žalobkyně uvádí, že bylo porušeno právo Společenství co se týče pojmu státní podpora, jelikož Komise neposoudila jednání Řecka s použitím testu „soukromého věřitele“ a nepředložila důkazy. Dále namítá, že došlo k zjevnému nesprávnému posouzení ve vztahu k výpočtu a vyčíslení údajného zisku a že uvedené důvody byly nedostatečné.

Konečně žalobkyně namítá porušení obecných zásad práva Společenství, tj. zaprvé práva být vyslechnut, které považuje za porušené, jelikož Komise zamítla udělit Řecké republice, a žalobkyni samotné vzhledem k jejím právnímu zájmu na věci, přístup k závěrům auditorů ustanovených Komisí. Žalobkyně dále namítá porušení zásady *non bis in idem*, jelikož napadené rozhodnutí ukládá úrok, odvozený od úrokové sazby Společenství, z částek podpory, které musí být vráceny, ale tyto částky již obsahují pokuty, úrok a další poplatky na základě vnitrostátních ustanovení.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2005 – Ajinomoto v. OHIM

(Věc T-436/05)

(2006/C 74/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ajinomoto Co., Inc. (Tokyo, Japonsko) (zástupci: G. Württenberger a R. Kunze, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Kaminomoto Co. Ltd. (Hyogo-Ken, Japonsko)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 15. září 2005 v řízení R 1143/2004-1;
- uložit OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „AJINOMOTO“ pro výrobky tříd 1, 5, 29, 30 a 31 – přihláška č. 1 307 024

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Kaminomoto Co. Ltd.

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka národní „KAMINOMOTO“ pro výrobky třídy 3

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zrušení rozhodnutí námitkového oddělení

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož odvolací senát podle žalobkyně rozhodl, že ten, kdo podal námítky, musel v námitkovém řízení prokázat pouze existenci staršího práva v okamžiku podání námítky. Podle žalobkyně se jedná o okamžik rozhodnutí námitkového oddělení nebo alternativně o okamžik, kdy uplyne lhůta pro předložení dalších důkazů, kterými je potřeba prokázat účinnost staršího práva.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2005 – Royal Bank of Scotland v. OHIM

(Věc T-439/05)

(2006/C 74/44)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Royal Bank of Scotland Group plc (Edinburgh, Velká Británie) (zástupce: J. Hull, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Lombard Risk Systems Limited a Lombard Risk Consultants Limited (Londýn, Velká Británie)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 21. července 2005 (věc R 370/2004-4), týkajícího se námitkového řízení č. B 370959, které bylo doručeno 13. října 2005, a

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „LOMBARD DIRECT“ pro služby ve třídách 35, 36 a 42 – přihláška č. 1 523 992

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Lombard Risk Systems Limited a Lombard Risk Consultants Limited

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranné známky Společenství a národní slovní ochranné známky „LOMBARD RISK“ a „LOMBARD GROUP OF COMPANIES“ pro výrobky a služby ve třídách 9, 36 a 41

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovnění námitkám, pokud jde o část sporných služeb

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94, jelikož odvolací senát použil nesprávné právní posouzení při zjišťování, zda existuje pravděpodobnost záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami, když měl za to, že je „myslitelné“, že by nastala záměna a že možnost záměny „nemůže být vyloučena“. Podle žalobkyně odvolací senát tímto obrátil důkazní břemeno, jelikož požadoval, aby žalobkyně dokázala, že neexistuje nebezpečí záměny. Dále odvolací senát své rozhodnutí řádně neodůvodnil v rozporu s článkem 73 nařízení.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2005 – Biofarma v. OHIM

(Věc T-442/05)

(2006/C 74/45)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biofarma (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: Victor Gil Vega a Antonia Ruiz López, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Anca Health Care Limited

Návrhy žalobkyně

— zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. září 2005 a určit, že skutečně existuje nebezpečí záměny mezi ochrannými známkami CAFON a DAFLON, které označují podobné výrobky

— uložit OHIM náhradu nákladů řízení, včetně odměny zástupců žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Surtech Internacional Ltd

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „CAFON“ pro výrobky třídy 5 (farmaceutické výrobky a látky).

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „DAFLON“ (zápis s účinky ve Španělsku, Portugalsku, Beneluxu, Rakousku, Francii a Itálii) pro výrobky třídy 5 (farmaceutické výrobky a látky).

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2005 – El Corte Inglés, S.A. v. OHIM

(Věc T-443/05)

(2006/C 74/46)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* El Corte Inglés, S.A. (Madrid) (zástupce: Juan Luis Rivas Zurdo, advokát)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Juan Bolaños Sabri**Návrhy žalobkyně**

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 21. září 2005 ve věci R 1191/2004-1 v rozsahu, v němž tím, že vyhovělo odvolání přihlašovatele, umožňuje budoucí zápis ochranné známky Společenství č. 2 456 242 „PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS“ do třídy 25;
- zamítnout přihlášku ochranné známky Společenství č. 2 456 242 „PIRAÑAM DISEÑO ORIGINAL JUAN BOLAÑOS“, třída 25;
- uložit žalovanému, případně i vedlejšímu účastníkovi řízení, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatel ochranné známky Společenství:* Juan Bolaños Sabri*Dotčená ochranná známka Společenství:* Obrazová ochranná známka „PIRAÑAM diseño original Juan Bolaños“ (přihláška č. 2 456 242), pro výrobky třídy 16, 21 a 25.*Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* Žalovaná.*Namítaná ochranná známka nebo označení:* Španělské slovní ochranné známky „PIRANHA“, pro výrobky tříd 25 (č. 790 520) a 18 (č. 2 116 007).*Rozhodnutí námitkového oddělení:* Částečné vyhovění námitkám zamítnutím přihlášky pro výrobky třídy 25.*Rozhodnutí odvolacího senátu:* Zrušení napadeného rozhodnutí a zamítnutí námitek v celém rozsahu.*Dovolávané žalobní důvody:* Nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 o ochranné známce Společenství.**Žaloba podaná dne 22. prosince 2005 – Plantations de Mbanga v. Komise**

(Věc T-447/05)

(2006/C 74/47)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Société des plantations de Mbanga (SPM) SA (Douala, Cameroun) (zástupci: P. Soler Coudeaux, S. Cahn, advokáti)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhová žádání žalobkyně**

- zrušit nařízení Komise (ES) č. 2015/2005 ze dne 9. prosince 2005 o dovozu banánů pocházejících ze zemí AKT v rámci celní kvóty otevřené nařízením Rady (ES) č. 1964/2005 o celních sazbách pro banány během ledna a února 2006, Úř. věst. L 324,
- uložit Komisi a Radě náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V rámci změn zvláštního režimu kvót na obchodování s třetími zeměmi, který je součástí organizačních opatření trhu v oblasti banánů, svěřilo nařízení Rady Evropské Unie⁽¹⁾ Komisi mimo jiné pravomoc přijmout nezbytná opatření k provedení tohoto nařízení, jakož i přechodná opatření týkající se správy celní kvóty pro banány pocházející ze zemí AKT. Komise zachovala ve svém nařízení č. 2015/2005 ze dne 9. prosince 2005⁽²⁾ během ledna a února 2006, dřívější režim přidělování dovozních licencí na základě historického odkazu⁽³⁾, jak byl původně upraven nařízením č. 896/2001. V rámci této žaloby je požadováno zrušení nařízení č. 2015/2005.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje, že nařízení č. 2015/2005 tím, že zavedlo režim přidělování dovozních licencí na základě historického odkazu a podání netradičních hospodářských subjektů, porušilo:

- smluvní ustanovení upravující trh s banány,
- filozofii a zásady zakotvené v ustanoveních Společenství v oblasti společné zemědělské politiky, společné organizace trhu s banány, jakož i vlastní ustanovení dotčené právní úpravy Společenství,
- zásady zakotvené v člancích 81 ES a 82 ES, jelikož umožňuje tradičním hospodářským subjektům zneužívat společně dominantní postavení, které jim podle žalobkyně poskytují právní a správní předpisy, a jelikož také zvýhodňuje protisoutěžní jednání na trhu Společenství s banány,
- zásady zakotvené v článku 87 ES, neboť má za následek poskytnutí významné finanční výhody pouze některým tradičním dovozcům, kteří jsou významní z hlediska historického a kteří by mohli využít prodeje licencí získaných neoprávněně zdarma,
- zásadu proporcionality, neboť neumožňuje vznik a rozvoj činností netradičních věrohodných a životaschopných dovozců, neboť tito dovozci mohou existovat pouze s podporou tradičního dovozce; žalobkyně dále uplatňuje, že nařízení, jehož zrušení požaduje, neumožňuje pěstitelům banánů z AKT využít rovnocenně přednosti poskytnuté banánům z AKT, neboť tohoto režimu využívají nadměrně někteří tradiční dovozci, kteří jsou významní z historického hlediska,
- zásadu zákazu diskriminace, neboť by měl uplatnit rovnocenné zacházení se všemi tradičními dovozci z AKT, zatímco ve skutečnosti neoprávněně zvýhodňuje některé tradiční dovozce významné z historického hlediska.

Žalobkyně se rovněž dovolává na podporu svých návrhů porušení zásad legitimního očekávání a svobodného výkonu výdělečných činností.

(¹) Nařízení (ES) č. 1964/2005 ze dne 29. listopadu 2005 o celních sazbách pro banány během ledna a února 2006, Úř. věst. L 316, 2.12.2005.

(²) Nařízení Komise (ES) č. 2015/2005 ze dne 9. prosince 2005 o dovozu banánů pocházejících ze zemí AKT v rámci celní kvóty otevřené nařízením Rady (ES) č. 1964/2005 o celních sazbách pro banány během ledna a února 2006, Úř. věst. L 324, s. 5.

(³) Který žalobkyně napadá ve věci T-128/05 probíhající před Soudem

Žaloba podaná dne 21. prosince 2005 – Automobiles Peugeot a Peugeot Nederland v. Komise

(Věc T-450/05)

(2006/C 74/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Automobiles Peugeot (Paříž, Francie) a Peugeot Nederland NV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupci: O. d'Ormesson, N. Zacharie, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit výrok rozhodnutí a odůvodnění, na němž se zakládá;
- podpůrně změnit článek 3 rozhodnutí a odůvodnění, na němž se zakládá, tím, že sníží pokutu 49,5 milionů euro;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V projednávané žalobě se žalobkyně domáhají zrušení rozhodnutí Komise C(2005)3683 konečné ze dne 5. října 2005, které bylo přijato v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věci 36.623, 36.820 a 37.275 – SEP a další v. Automobiles Peugeot SA), kterým Komise rozhodla, že jimi uplatňované praktiky směřující k omezení vývozu automobilů omezují hospodářskou soutěž. Zpochybňované rozhodnutí se týkalo zejména individuálních opatření přijatých žalobkyněmi s ohledem na autorizované prodejce: bonusový systém pro autorizované prodejce, restriktivní politika v reklamních kampaních, omezené zásoby autorizovaných prodejců, přímé příkazy. Žalobkyně se mimoto podpůrně domáhají snížení pokuty uložené Komisí.

Na podporu svých nároků žalobkyně uplatňují, že Komise ve svém rozhodnutí porušila ustanovení čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES tím, že se domnívala, že opatření přijatá žalobkyněmi mohou být považována za „dohodu“ ve smyslu tohoto článku.

Podpůrně se dovolávají žalobních důvodů vycházejících z nesprávného skutkového zjištění, z chybného skutkového posouzení a právního pochybení, jichž se Komise dopustila tím, že se domnívala, že systém odměn autorizovaných prodejců má protisoutěžní cíl ve smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES. Mimoto žalobkyně zpochybňují posouzení délky trvání protiprávního jednání provedeného Komisí v napadeném rozhodnutí, čímž se Komise dopustila nesprávného skutkového zjištění a provedla chybné skutkové posouzení, což podle žalobkyň vedlo k rozporům v odůvodnění jejího rozhodnutí.

Následující žalobní důvod se týká údajného nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o rozbor účinků opatření tvrzených Komisí. Mimoto v rámci tohoto žalobního důvodu žalobkyně vytýkájí Komisi, že se dopustila nesprávného skutkového zjištění a provedla chybné skutkové posouzení, jakož i že dospěla k rozporuplnému odůvodnění svého rozhodnutí.

Na podporu svého podpůrného návrhu směřujícího ke snížení pokuty uložené Komisí se žalobkyně dovolávají žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/20038 a pokynů pro výpočet pokut⁽¹⁾ při použití těchto ustanovení Komisí.

⁽¹⁾ Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/62 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESÚO, Úřední věstník C 9 ze dne 14. ledna 1998, s. 3.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2005 – Bang & Olufsen v. OHIM

(Věc T-460/05)

(2006/C 74/49)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bang & Olufsen AS (Struer, Dánsko) (zástupce: K. Wallberg, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí přijaté dne 22. října 2005 prvním odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ve věci č. R0497/2005-1 a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Trojrozměrná ochranná známka ve formě svíslého reproduktoru ve tvaru tužky na nízkém podstavci pro výrobky ve třídách 9 a 20 – přihláška č. 3 354 371

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky pro všechny požadované výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Ochranná známka má v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízením Rady č. 40/94 rozlišovací způsobilost pro všechny výrobky uvedené v přihlášce a pokud nikoli, získala rozlišovací způsobilost užíváním v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízením.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2005 – L'Oréal v. OHIM

(Věc T-461/05)

(2006/C 74/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal S.A. (Paříž, Francie) (zástupce: X. Buffet Delmas d'Autane, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Revlon (Suisse) S.A. (Schlieren, Švýcarsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. října 2005 ohledně odvolání R 0806/2002-4 týkajícího se řízení o námitkách č. B 214 694 (přihláška ochranné známky Společenství č. 1 011 014);

— uložit OHIM náhradu všech nákladů vzniklých ve všech řízeních v této věci (zejména nákladů na žalobu a odvolání).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „FLEXI TOUCH“ pro výrobky ve třídě 3

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Revlon (Suisse) S.A.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Národní slovní ochranná známka „FLEX“ pro výrobky ve třídách 3 a 34

Rozhodnutí námitkového oddělení: Přijetí námitek v celém rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 15 a čl. 43 odst. 2 nařízení Rady č. 40/94, jelikož důkazy předložené Revlon (Suisse) S.A. nemohou být považovány za platné prokázání skutečného užívání slovní ochranné známky „FLEX“ během předmětného období, jak ve Spojeném království tak ani ve Francii

Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení, jelikož si sporné ochranné známky nejsou podobné a tudíž neexistuje žádné nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2005 – Toyoda Koki Kabushiki Kaisha v. OHIM

(Věc T-462/05)

(2006/C 74/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Toyoda Koki Kabushiki Kaisha (Aichi-Ken, Japonsko) (zástupce: J. F. Wachinger, právník)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobkyně

— prohlásit rozhodnutí přijaté prvním odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 14. září 2005, ve věci R 1157/2004-1 za neplatné a umožnit zápis přihlášky slovní ochranné známky č. 003157492 „IFS“ pro výrobky „řízení a řízení s posilovačem, jak pro vozidla tak pro jejich části, s výjimkou nezávislého předního závěsu“ v mezinárodní třídě 12 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek,

— nebo, podpůrně, prohlásit za neplatné rozhodnutí přijaté prvním odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 14. září 2005 ve věci R 1157/2004-1 a vrátit věc odvolacímu senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu k přešetření a k vydání nového rozhodnutí,

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „IFS“ pro výrobky ve třídě 12 – přihláška č. 3 157 492

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky vůči všem výrobkům, na které se vztahuje

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Rady č. 40/94, mimo jiné kvůli nesprávnému vymezení relevantní veřejnosti a nesprávnému předpokladu popisné povahy.

Žaloba podaná dne 12. ledna 2006 – Polská republika v. Komise Evropských společenství

(Věc T-4/06)

(2006/C 74/52)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: Jarosław Pietras, zmocněnec vlády)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit článek 2 nařízení Komise (ES) č. 1686/2005 ze dne 14. října 2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru (Úř. věst. L 271, 15.10.2005, s. 12);

— uložit Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení článku 2 nařízení č. 1686/2005, kterým se pro hospodářský rok 2004/05 stanoví částky na dávky z výroby a koeficient doplňkové dávky v odvětví cukru za účelem pokrytí zbývající části celkové ztráty v souladu s článkem 16 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001⁽¹⁾. Napadený článek nařízení zakotvuje odlišný koeficient doplňkové dávky pro členské státy tvořící Společenství před 1. květnem 2004 a pro „nové“ členské státy.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje následující argumenty:

- neexistenci pravomoci Evropské komise a porušení článku 16 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001, které podle žalobkyně opravňuje Komisi stanovit pouze jeden koeficient ve stejné výši pro celé Společenství, a tuto skutečnost podle názoru žalobkyně potvrzují jednoznačná a v tomto směru shodná rozlišná jazyková znění ustanovení nařízení. Žalobkyně navíc tvrdí, že zásady společné organizace trhů v odvětví cukru nejenže nemohou být odůvodněním pro odchýlení se od jazykového výkladu ustanovení nařízení (ES) č. 1260/2001, nýbrž dokonce vylučují takové odchýlení;
- porušení zásady okamžitého a úplného převzetí novými členskými státy *acquis communautaire*; rozdílný koeficient doplňkové dávky je podle žalobkyně ve skutečnosti přechodným opatřením, pro které neexistuje právní základ ani v Aktu o podmínkách přistoupení, ani v aktech vydaných na jeho základě. Žalobkyně se v tomto rámci dovolává článku 2 Aktu o podmínkách přistoupení, jenž je základem pro převzetí Polskou republikou v plném rozsahu práv a závazků vyplývajících z členství, což je podle názoru žalobkyně spojeno rovněž s převzetím práva využívat přeplatky a závazku pokrýt ztráty na trhu s cukrem, jež vznikly v předcházejících hospodářských letech;
- porušení zásady zákazu diskriminace; žalobkyně Komisi vytýká, že jediným kritériem pro stanovení rozdílného koeficientu v napadeném nařízení je datum přistoupení členských států do Evropské unie. Podle názoru žalobkyně byly důsledky přistoupení vyčerpávajícím způsobem upraveny v Aktu o podmínkách přistoupení a v aktech vydaných na jeho základě a datum rozšíření Evropské unie nemůže být objektivním kritériem, jež by mohlo odůvodnit zavedený rozdíl;
- porušení zásady solidarity; rozdílné stanovení koeficientu ve vztahu k jednotlivým členským státům podle žalobkyně tvoří svévolné, nepřiměřené a nesolidární rozdělení nákladů na financování trhu s cukrem;
- nedostatečné odůvodnění napadeného předpisu, jelikož Evropská komise neoznačila okolnosti, které by odůvodnily stanovení rozdílného koeficientu, ani cíle, kterým by takové rozlišení mělo sloužit;
- porušení podstatných procesních náležitostí tím, že nařízení (ES) č. 1686/2005 bylo přijato v rozporu s ustanovením článku 3 jednacího řádu Řídícího výboru pro cukr a článku 3 nařízení Rady EHS č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství⁽²⁾, jelikož Evropská komise podle tvrzení žalobkyně během postupu projednávání ve výběrech předložila polské jazykové znění návrhu napadeného předpisu. Žalobkyně tvrdí, že toto porušení má zvláště závažnou povahu, jelikož se jedná o návrh právního aktu, a současně je výrazem ustálené praxe Evropské komise v rámci Řídícího výboru pro cukr.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1; Zvl. vyd. 3/33, s. 17).

⁽²⁾ Úř. věst. P 17, 6.10.1958, s. 385, ve znění změn.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2006 – Dánsko v. Komise**(Věc T-5/06)**

(2006/C 74/53)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobce: Dánské království (Kodaň, Dánsko) (zástupce: Jørgen Molde, zmocněnec)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí Komise 2005/717/ES ze dne 13. října 2005, kterým se pro účely přizpůsobení technickému pokroku mění příloha směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽¹⁾, a to v rozsahu, v jakém jsou dotčeny body 1 a 2 přílohy vztahující se k DekabDE polymerním aplikacím;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadnutým rozhodnutím Komise vyňala látku DekabDE v polymerních aplikacích ze zákazu obsaženého ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních⁽¹⁾ („základní směrnice“).

Dánská vláda uvádí, že napadnuté rozhodnutí je stíženo právní vadou, neboť vynětí DekabDE v polymerních aplikacích ze zákazu uvedeného v základní směrnici je v rozporu s podmínkami stanovenými v této směrnici, a to z důvodu, že

- takové vynětí není s ohledem na vědecký a technický pokrok nutné;
- Komise nevyňala ze zákazu zvláštní aplikaci látky, ale prakticky provedla plošné vynětí všech polymerních aplikací;
- Komise podle dánské vlády neprokázala, že nebyly nalezeny žádné možnosti pro nahrazení nebo odstranění DekabDE v polymerních aplikacích;
- Komise neprovedla hodnocení za účelem stanovení, zda by negativní zátěž na životní prostředí, zdraví a/nebo ochranu spotřebitele, která by vyplývala z nahrazení, byla větší než případné výhody pro životní prostředí, zdraví a/nebo ochranu spotřebitele.

Dánská vláda také uplatňuje, že se Komise opírá o protiprávní kritérium, jmenovitě obecné hodnocení rizika vynětí látky DekabDE, a že je rozhodnutí stíženo podstatnou formální vadou, neboť Komise nepodala dostatečné odůvodnění toho, proč se domnívá, že byly splněny podmínky pro vynětí DekabDE v polymerních aplikacích ze zákazu v základní směrnici.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005 L 271, s. 48.

⁽²⁾ Úř. věst. 2003 L 37, s. 19

Žaloba podaná dne 13. ledna 2006 – Mopro-Nord GmbH v. Komise

(Věc T-6/06)

(2006/C 74/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mopro-Nord GmbH (Altentreptow, Německo) (zástupci: L. Harings a C. H. Schmidt, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společností

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušení rozhodnutí žalované o státní podpoře č. N 363/2004 ze dne 6. září 2005 (Úř. věst. C 262, s. 5) v rozsahu,

v němž jsou body 25 až 27 rozhodnutí založené na ujištění německých úřadů, že výdaje, které byly uskutečněny předtím, než byla tato podpora, která musí být individuálně oznámena, povolena Komisí, nemohou získat státní podporu v souvislosti s investiční prémie (investiční příspěvek);

- podpůrně, zrušení rozhodnutí žalované o státní podpoře č. N 363/2004 ze dne 6. září 2005 (Úř. věst. C 262, s. 5) v celém rozsahu;
- uložení Komisi náhrady nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalovaná zpochybňuje rozhodnutí Komise K (2005) 3310 konečné ze dne 6. září 2005 o státní podpoře č. N 363/2004 na novostavbu podniku na zpracování syrovátky. Příjemce této podpory je společnost Mopro-Nord GmbH ze spolkové země Meklenbursko-Přední Pomorany. V napadeném rozhodnutí sdělila Komise Spolkové republice Německo, že podpory, které oznámila, jsou slučitelné s ES. Žalovaná napadá toto rozhodnutí zejména v rozsahu, v němž se zakládá na ujištěních německých úřadů, že výdaje, které byly uskutečněny předtím, než byla tato podpora, která musí být individuálně oznámena, povolena Komisí, nemohou získat státní podporu v souvislosti s investiční prémie.

Pro odůvodnění své žaloby žalobkyně uplatňuje, že stanovení skutkového stavu ze strany žalované je chybné. Kromě toho namítá porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 253 ES, jakož i porušení zásady právní jistoty a zásady určitosti. Navíc měla Komise napadeným rozhodnutím porušit čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 659/1999⁽¹⁾ jakož i zásadu řádné správy. Kromě toho porušuje napadené rozhodnutí čl. 87 odst. 3 písm. c) ES ve spojení s právním rámcem Společenství pro státní podpory v oblasti zemědělství⁽²⁾. Konečně žalobkyně uvádí, že rozhodnutí Komise porušuje zásadu ochrany dobré víry, jakož i zákaz diskriminace.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. 2000, C 28, s. 2, jakož i Úř. věst. 2000, C 232, s. 19.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2006 – Giant (Čína) v. Rada

(Věc T-17/06)

(2006/C 74/55)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Giant (Čína) Co., Ltd (Kunshan City, Čína) (zástupce: P. De Baere, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit nařízení Rady (ES) č. 1892/2005 ⁽¹⁾ ze dne 14. listopadu 2005 o zastavení částečného prozatímního přezkumu antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky v rozsahu, v jakém
 - odmítá žádost žalobce o přiznání statusu tržního hospodářství;
 - porušuje článek 253 ES tím, že neuvádí důvody odmítnutí žádosti žalobce o přiznání statusu tržního hospodářství; a
 - porušuje právní předpisy Světové obchodní organizace (WTO) tím, že v některých členských státech ES uplatňuje *post factum* na čínské vyvážející producenty kritéria tržního hospodářství; a
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, společnost s ručením omezeným, založená podle čínského práva, vyrábí hlavně jízdní kola a jejich části a vyváží je do Společenství. Napadá nařízení 1892/2005, které ukončilo částečný prozatímní přezkum antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz jízdních kol pocházejících z Čínské lidové republiky.

Na podporu své žaloby se žalobkyně zaprvé dovolává týchž údajných porušení nařízení Rady 384/96 (dále jen „základní nařízení“) a článku 253 ES, jichž se dříve dovolávala v kontextu věci T-372/05 ⁽²⁾.

Žalobkyně dále tvrdí, že napadené nařízení porušuje právní předpisy Světové obchodní organizace (WTO) tím, že na čínské vývozce uplatňuje kritéria tržního hospodářství v pěti členských státech, jejichž antidumpingové předpisy taková kritéria v okamžiku přistoupení Číny k WTO nestanovily

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.11.2005, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. C 315, 10.12.2005, s. 17..

Žaloba podaná dne 19. ledna 2006 – Zenab v. Komise

(Věc T-33/06)

(2006/C 74/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zenab SPRL (Brusel, Belgie) [zástupci: J. Windey, P. de Bandt, advokáti]

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit Rozhodnutí Komise Evropských společenství ze dne 9. listopadu 2005, číslo jednací 648599;
- určit mimosmluvní odpovědnost Společenství a uložit Komisi, aby žalobkyni uhradila (i) částku 36 707 eur jako náhradu nákladů vzniklých v rámci Výzvy k předkládání návrhů a (ii) částku odpovídající nemajetkové újmě z důvodu zásahu do pověsti a majetkové újmě vyplývající z prodloužení při provádění projektu EuroVOD a určit znalce pro posouzení této škody, jako by ji posoudil znalec jmenovaný Soudem;
- v každém případě uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem projednávané žaloby je zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2005, jímž byla zamítnuta žádost, kterou žalobkyně předložila za účelem získání finanční podpory Společenství v rámci programu MEDIA Plus (výzva k předkládání návrhů INF/SO/MEDIA/04/05), jakož i náhrada škody, která jí údajně vznikla v důsledku přijetí napadeného rozhodnutí.

Na podporu žaloby na neplatnost žalobkyně uplatňuje dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z toho, že Komise údajně protiprávně přenesla své pravomoci na technickou konzultační skupinu, aby se tato vyjádřila k žádosti žalobkyně o finanční podporu.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje, že se Komise dopustila zjevně nesprávných posouzení, která podle ní odůvodňují zrušení napadeného rozhodnutí. Podpůrně žalobkyně uplatňuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je neúplné a rozporuplné a že neumožňuje pochopit důvody zamítnutí návrhu.

V rámci žaloby na náhradu škody se žalobkyně dovolává zásady mimosmluvní odpovědnosti Společenství a domáhá se náhrady škody, která jí údajně vznikla v důsledku nesprávného posouzení jejího návrhu předloženého v rámci dotčené výzvy k předkládání návrhů. Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila svou povinnost řádné péče a řádné správy a že takové chování představuje závažné porušení práva Společenství odůvodňující vznik odpovědnosti Společenství.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2006 – Italská republika v. Komise

(Věc T-38/06)

(2006/C 74/57)

Jednací jazyk: italština

Žaloba podaná dne 16. února 2006 – Antartica v. OHIM

(Věc T-47/06)

(2006/C 74/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení*Žalobkyně:* Italská republika (zástupce: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhová žádání žalobkyně**

- zrušit přípis Komise, Generálního ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – č. 11877 ze dne 10. listopadu 2005, jehož předmětem je POR Campanie (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) – žádost o platbu č. 2005 2716;
- zrušit přípis Komise, Generálního ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – č. 12362 ze dne 18. listopadu 2005, jehož předmětem je DOCUP Ob 2 – Lazio 2000-2006 (č. CCI 2000 IT 16 2 DO 009) – žádost o platbu SYSFIN č. 2005 2707 Adonis 2005 23064, dopis ministerstva hospodářství a financí ze dne 26. října 2005, č. zápisu 0031966;
- zrušit přípis Komise, Generálního ředitelství pro regionální politiku – Programy a projekty na Kypru, v Řecku, Itálii, na Maltě a v Nizozemsku – č. 12363 ze dne 18. listopadu 2005, jehož předmětem je POR Campanie (č. CCI 1999 IT 16 1 PO 007) – žádost o platbu č. 2005 2871;
- zrušil všechny spojené a následné akty;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou totožné s žalobními důvody a hlavními argumenty uvedenými ve věci T-345/04, *Italská republika v. Komise* (1).

(1) Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 55

Účastníci řízení*Žalobkyně:* Antartica S.r.l. (Řím, Itálie) (zástupce: E. Racca, právník)*Žalovaný:* Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* The Nasdaq Stock Market, Inc. (Washington D. C., USA)**Návrhová žádání žalobkyně**

- zrušit napadené rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 7. prosince 2005 ve věci R 752/2004 – 2, z důvodu, že není v souladu s čl. 63 odst. 2 a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 a čl. 5 odst. 1 a 2 směrnice č. 89/104/EHS;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Přihlašovatel ochranné známky Společenství:* Žalobkyně*Dotčená ochranná známka Společenství:* Obrazová ochranná známka „Nasdaq“ pro výrobky ve třídách 9, 12, 14, 25 a 28*Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení:* The Nasdaq Stock Market, Inc.*Namítaná ochranná známka nebo označení:* Slovní ochranná známka Společenství „Nasdaq“ pro výrobky a služby ve třídách 9, 16, 35, 36, 38 a 42 a starší ochranná známka „Nasdaq“ obecně známá ve všech členských státech Evropské unie*Rozhodnutí námitkového oddělení:* Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí přihlášky

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 63 odst. 2 a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 40/94 a čl. 5 odst. 1 a 2 směrnice č. 89/104/EHS; žalobkyně uplatňuje, že starší nezapsaná slovní ochranná známka nebyla ve skutečnosti uvedena v námitkách. Rovněž nesouhlasí se zjištěními, že dobré jméno burzovního indexu „nasdaq“ je stejné jako dobré jméno ochranné známky téhož jména. Konečně uplatňuje, že pojem dobré jméno v nařízení č. 40/94 a směrnici 89/104 neodpovídá „obecné známosti“ podle Pařížské úmluvy.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 17. ledna 2006 – Henkel v. OHMI

(Věc T-67/03) ⁽¹⁾

(2006/C 74/59)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 124, 24.5.2003

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 6. února 2006 – Datac v. OHMI

(Věc T-341/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/60)

Jednací jazyk: němčina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 20.11.2004.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 19. ledna 2006 – MobilCom v. Komise

(Věc T-397/04) ⁽¹⁾

(2006/C 74/61)

Jednací jazyk: němčina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 314, 18.12.2004.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 11. ledna 2006 – Steinmetz v. Komise

(Věc T-155/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/62)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 25. 6. 2005.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 9. ledna 2006 – Corsica Ferries France v. Komise

(Věc T-231/05) ⁽¹⁾

(2006/C 74/63)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda třetího senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE

Žaloba podaná dne 1. ledna 2006 – Fernandez Ortis v. Komise

(Věc F-1/06)

(2006/C 74/64)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Juan Miguel Fernandez Ortis (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. R. Iturriagoitia Bassas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

— uznat, že propuštění žalobce rozhodnutím ze dne 17. června 2005 je nepřipustné z důvodu obcházení zákona, a na základě toho zrušit rozhodnutí ze dne 17. června 2005 a s ním spojené rozhodnutí ze dne 23. září 2005;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, bývalý úředník Komise ve zkušební době, byl přijat od 1. února 2004, tj. data, kdy započala zkušební doba devíti měsíců v souladu s čl. 34 odst. 1 služebního řádu.

Ve zprávě ze dne 4. října 2004 bylo doporučeno jeho propuštění, nicméně Komise se rozhodla jeho zkušební dobu výjimečně prodloužit až do 30. dubna 2005 v souladu s čl. 34 odst. 3 služebního řádu. Rozhodnutím ze dne 17. června 2005 Komise žalobce propustila s účinností od 1. července 2005.

Žalobce na podporu své žaloby uvádí, že jeho propuštění je protiprávní, protože k němu došlo 17 měsíců po začátku jeho zkušební doby, která podle čl. 34 odst. 4 služebního řádu nemůže v žádném případě překročit 15 měsíců.

Žaloba podaná dne 6. ledna 2006 – Frankin a další v. Komise

(Věc F-3/06)

(2006/C 74/65)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Jacques Frankin (Sorée, Belgie) a další (zástupci: G. Bounéou a F. Frabetti, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobců

— zrušit výslovné rozhodnutí ze dne 10. června 2005, kterým Komise odmítla žalobcům pomoc na základě článku 24 služebního řádu;

— uložit Komisi solidární náhradu škody vzniklé žalobcům na základě této skutečnosti;

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobci, všichni úředníci nebo zaměstnanci Komise, požádali o převedení svých práv na důchod získaný v Belgii do systému Společenství v souladu s ustanoveními belgického zákona přijatého v roce 1991. V roce 2003 Belgie přijala nový zákon, který podle žalobců stanoví výhodnější podmínky pro tento typ nových převodů. Nicméně žalobci, vzhledem k tomu, že již převod svých práv provedli, nemohli využít ustanovení zákona z roku 2003.

Žalobci tedy podali žádost, kterou se domáhali, aby jim byla poskytnuta pomoc stanovená v článku 24 služebního řádu. Komise, jež nehodlala svým úředníkům a dočasným zaměstnancům pomoci, aby dosáhli uvedených převodů, a zamítla jejich žádost rozhodnutím ze dne 10. června 2005.

Žalobci svou žalobou napadají toto rozhodnutí, jež považují za odmítnutí pomoci porušující článek 24 služebního řádu. Mimo tohoto posledně uvedeného článku se na podporu svých tvrzení dovolávají porušení povinnosti řádné péče, zásady nediskriminace, zákazu svévolného postupu, povinnosti odůvodnění, legitimního očekávání, pravidla „*patere legem quam ipse fecisti*“, jakož i zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 13. ledna 2006 – Villa a další v. Evropský parlament

(Věc F-4/06)

(2006/C 74/66)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Renata Villa (Senningerberg, Lucembursko) a další (zástupci: G. Bouneou, F. Frabetti, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí č. 102495, 102494 a 102496 ze dne 8. února 2005, kterým orgán oprávněný ke jmenování (OOJ) Evropského parlamentu odmítá vrátit žalobkyním nadměrnou bonifikaci vyplývající z rozdílu mezi nároky nabytými během let pojištění v italském systému a počtem odsloužených let převedených do systému Společenství v důsledku přepočtu převodu jejich nároků na důchod;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V roce 1991 žalobkyně, úřednice Evropského parlamentu, převedly do systému Společenství nároky na důchod, které nabyly v Itálii před tím, než nastoupily do služebního poměru u Společenství. Rozdíl mezi skutečným počtem let pojištění v italském systému a počtem odsloužených let vyplývajícím z výpočtu bonifikace v rámci systému Společenství byl určen v souladu s obecnými prováděcími ustanoveními v té době uplatnitelnými Evropským parlamentem, která neomezovala bonifikaci počtem let pojištění v Itálii.

V důsledku vstupu nového služebního řádu v platnost podaly žalobkyně žádosti směřující k tomu, aby byla přepočítána bonifikace, kterou předtím získaly, když se odvolávaly na čl. 26 odst. 5 a 6 přílohy XIII uvedeného služebního řádu. Vzhledem k tomu, že byly žádosti zamítnuty, podaly žalobkyně stížnosti, které byly rovněž OOJ zamítnuty.

Ve svých žalobách žalobkyně uplatňují porušení článku 26 přílohy XIII nového služebního řádu, jakož i čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu v jeho novém i starém znění.

Dále tvrdí, že Evropský parlament rovněž porušil zásady řádné správy, rovného zacházení, zákazu diskriminace, zákazu svévolného postupu, ochrany legitimního očekávání, zákazu obohacování, jakož i povinnost péče.

Žaloba podaná dne 18. ledna 2006 – Patak Dennstedt v. Komise

(Věc F-5/06)

(2006/C 74/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dunja Patak Dennstedt (Londýn, Spojené království) (zástupci: S. Rodrigues, Y. Minatchy, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 4. října 2005, kterým se zamítá stížnost žalobkyně, přijaté společně s rozhodnutím o zamítnutí žádosti předložené žalobkyní;
- uložit Komisi nahradit škodu utrpěnou žalobkyní částkou 35 000 EUR;
- podpůrně, rozhodnout o vypuštění sporných dokumentů z vyšetřovací zprávy ze dne 18. září 2001;
- v každém případě uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise v invalidním důchodu, podala žalobu u Soudu prvního stupně, kterou se domáhá zrušení určitých rozhodnutí žalované. Během tohoto řízení se dozvěděla o určitém počtu dokumentů týkajících se vnitřních řízení Komise, které se jí týkají a předložila žádost, kterou se domáhala jednak vypuštění ze spisu dokumentů, ve kterých jeden úředník patrně vyvozuje osobní závěry ohledně nemoci z povolání žalobkyně, a jednak ověření, zda bylo chování určitých úředníků v průběhu disciplinárního řízení v souladu s povinnostmi vyplývajících ze služebního řádu.

Jelikož byla žádost zamítnuta, podala žalobkyně stížnost, která byla orgánem oprávněným ke jmenování rovněž zamítnuta.

Ve své žalobě žalobkyně nejprve tvrdí, že rozhodnutí zamítající stížnost porušuje povinnosti, které má žalovaná k úředníkům. Uvedené rozhodnutí totiž porušuje několik základních právních zásad, jako je zásada řádné správy a povinnost péče.

Žalobkyně dále dodává, že úředníci Komise, kteří rozšířili a dokonce vložili do vyšetřovací zprávy nesprávné důkazy, pokud jde o její nemoc z povolání, se dopustili vážného pochybení. Toto pochybení vede k odpovědnosti žalované, která tedy musí nahradit majetkovou a nemajetkovou škodu, kterou žalobkyně utrpěla.

Žaloba podaná dne 3. února 2006 – Tolios a další v. Účetní dvůr

(Věc F-8/06)

(2006/C 74/68)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Iraklis Tolios (Paříž, Francie), François Muller (Štrasburk, Francie) a Odette Perron (La Rochelle, Francie) (zástupci: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Žalovaný: Evropský účetní dvůr

Návrhová žádání žalobců

- prohlásit žalobu za přípustnou a opodstatněnou, a to včetně námitky protiprávnosti, kterou obsahuje,
- v důsledku toho zrušit důchodové pásy žalobců z března 2005 s účinkem použití opravného koeficientu na úrovni hlavního města země jejich trvalého bydliště nebo přinejmenším opravného koeficientu takové povahy, která přiměřeně odráží rozdíly v životních nákladech v místech, kde jsou žalobci nuceni hradit své náklady, a která tak odpovídá zásadě ekvivalence,
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Všichni žalobci v této věci jsou úředníky, kteří odešli do důchodu před 1. květnem 2004. Napadají přechodný režim, který byl v očekávání zrušení opravných koeficientů zaveden nařízením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁽¹⁾, jelikož

uvedený režim se zakládá na novém výpočtu opravných koeficientů pro důchody, který se nebude nadále počítat ve vztahu k hlavnímu městu, ale pouze podle průměrných životních nákladů v členském státě, ve kterém osoba, která má nárok na důchod, prokáže, že má své hlavní bydliště.

Na podporu svých tvrzení žalobci nejprve uplatňují, že výše uvedené nařízení se zakládá na nesprávném odůvodnění, jelikož ani zvýšená integrace Společenství, ani svoboda pohybu a pobytu, ani těžkosti při ověření skutečného místa pobytu důchodců nemohou být základem dotčeného přechodného režimu.

Žalobci v projednávaném případě dále uplatňují porušení zásad rovného zacházení, právní jistoty, zpětné účinnosti nabytých práv a ochrany legitimního očekávání.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 124, 27.4.2004, s. 1.

Žaloba podaná dne 30. ledna 2006 – Canteiro Lopes v. Komise

(Věc F-9/06)

(2006/C 74/69)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Rui Canteiro Lopes (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobců

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 13. října 2005 o nedoplnění jména žalobce do seznamu úředníků, o kterých bylo rozhodnuto, že mají největší zásluhy, a o jeho nepovýšení do platové třídy A4 za hodnotící období pro povýšení 2000;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dne 21. prosince 2000 podal žalobce stížnost proti rozhodnutí o jeho nepovýšení do platové třídy A4 za hodnotící období pro povýšení 2000. Dne 2. července 2001 mu žalovaná vyhověla a informovala žalobce o krocích, které byly přijaty za účelem dokončení jeho hodnocení, které přesto nebylo provedeno. Žalobce v důsledku toho předložil žádost směřující k získání informací o realizaci uvedeného rozhodnutí ze dne 2. července 2001. Žalovaná, poté, co uznala, že hodnotící zprávy za roky 1995-1997 a 1997-1999 nebyly dosud dokončeny, navrhla žalobci stanovit jeho hodnocení za období 1997-1999 na stejné úrovni, jakou získal za období 1999-2001.

Přestože žalobce tento návrh odmítl, žalovaná uzavřela svoji hodnotící zprávu za období 1997-1999 a rozhodla o nedoplnění jména žalobce do seznamu úředníků, o kterých bylo rozhodnuto, že mají největší zásluhy, a o jeho nepovýšení do třídy A4 za hodnotící období pro povýšení 2000.

Na podporu své žaloby žalobce nejprve uplatňuje, že toto rozhodnutí je stíženo vadami, jelikož bylo přijato, aniž by existovaly dokončené hodnotící zprávy za sporná období. Žalovaná se totiž dopustila nesprávného úředního postupu, jelikož nenechala včas vypracovat hodnotící zprávy žalobce pro období od 1. července 1995 do 30. června 1999.

Žalobce rovněž tvrdí, že žalovaná nesprávně provedla srovnávací přezkum zásluh žalobce, jelikož použila podpůrná kritéria, jako je věk a délka služby, které mohou být použity pouze v případě rovnosti zásluh úředníků určených k povýšení, přičemž tato podmínka nebyla v projednávaném případě splněna. Napadené rozhodnutí tak porušilo článek 45 služebního řádu a zásadu rovnosti zacházení.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2006 – Larsen v. Komise

(Věc F-11/06)

(2006/C 74/70)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Holger Larsen a další (Londýn, Spojené království) a další (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ředitelky úřadu pro správu a výpočet individuálních práv ze dne 2. března 2005 snížit odměnu žalobce počínaje 1. květnem 2005;
- uložit žalované zaplatit žalobci příspěvek na nájemné, na který má nárok ode dne, kdy mu přestal být vyplácen, zvýšený o náhradu ušlého zisku vypočítanou zvýšením ústředního kurzu Evropské centrální banky o dva body;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník zaměstnaný na úřadě zastoupení Komise v Londýně, dostával od 1. října 2002 příspěvek na nájemné podle článku 14a přílohy VII služebního řádu a nařízení Rady č. 6/66/Euratom a č. 121/66/EHS⁽¹⁾. Jelikož byl uvedený článek při reformě služebního řádu zrušen, odejmula Komise žalobci rozhodnutím ze dne 2. května 2005 uvedený příspěvek.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje nejprve porušení článku 62 služebního řádu a článku 19 přílohy XIII služebního řádu. Především uplatňuje, že žalovaná chybně použila posledně uvedený článek podle výkladu přijatého Radou vedoucích správy dne 14. října 2004, který vyloučil příspěvek na nájemné z částí odměny, na které se vztahují přechodná období stanovená v uvedeném článku. Takový výklad je totiž protiprávní, jelikož snižuje dosah záruky nominálního příjmu, kterou upravuje dotčené ustanovení.

Nadto žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu rovnosti kupní síly úředníků, jak je upravena v člancích 64 a 65 služebního řádu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 6/66/Euratom, 121/66/EHS ze dne 28. července 1966, kterým se stanoví seznam míst, kde může být přiznán příspěvek na nájemné, maximální výše uvedeného příspěvku a pravidla pro jeho přiznání, Úř. věst. 150, s. 2749.

III

(Oznámení)

(2006/C 74/71)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 60, 11.3.2006

Dřívější publikace

Úř. věst. C 48, 25.2.2006

Úř. věst. C 36, 11.2.2006

Úř. věst. C 22, 28.1.2006

Úř. věst. C 10, 14.1.2006

Úř. věst. C 330, 24.12.2005

Úř. věst. C 315, 10.12.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
